

การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

นางอำพร ฝอยทอง

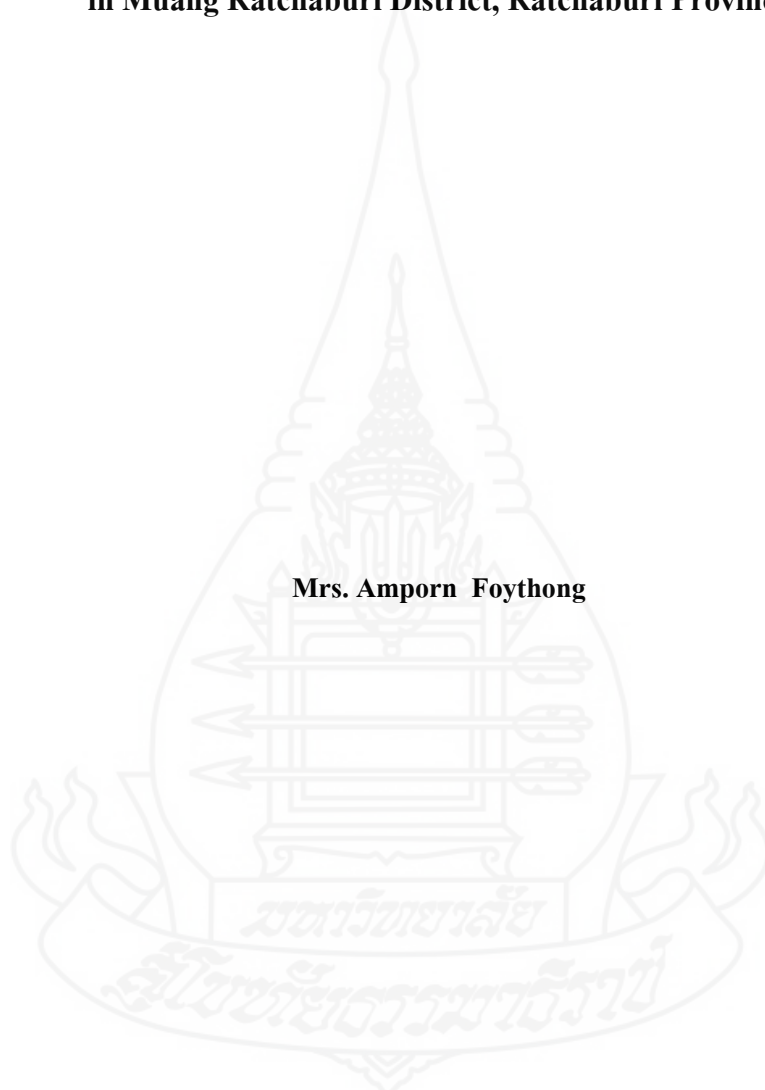

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2555

**Local Tax Collection of Sub-District Administration Organizations
in Muang Ratchaburi District, Ratchaburi Province**

Mrs. Amporn Foythong

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

2012

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี
ชื่อและนามสกุล นางอำพร ฝอยทอง
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุขุมาลัย ชำนิจ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2556

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุขุมาลัย ชำนิจ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัลยาณี กิตติจิตต์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ เข็มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี
จังหวัดราชบุรี

ผู้ศึกษา นางอำพร ฝอยทอง รหัสนักศึกษา 2533000556 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุขุมลย์ ชำนิจ **ปีการศึกษา** 2555

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี และ (2) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 68 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า (1) ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 6 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างภาษี ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการตรวจสอบติดตาม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนด้านกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง และ (2) เห็นควรให้ปรับปรุงในแต่ละด้านดังนี้ ด้านโครงสร้างภาษี รัฐบาลควรปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้เป็นระบบ เพื่อให้สามารถจัดเก็บได้ถูกต้องและเป็นธรรม ไม่มีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ รัฐบาลควรเพิ่มมาตรการทางภาษีเกี่ยวกับบทลงโทษสำหรับผู้หลีกเลี่ยงภาษีให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ควรมีการจัดทำตารางการปฏิบัติงานแจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้า ด้านบุคลากร ควรเพิ่มกรอบอัตราค่าจ้างในส่วนบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีให้เพียงพอต่อการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ควรให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ และด้านการตรวจสอบติดตาม ควรมีการสรุปปัญหาในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นทุกปี แล้วนำข้อสรุปดังกล่าวมาปรับปรุงและแก้ไขในการจัดทำแผนการปฏิบัติงานในปีถัดไป

คำสำคัญ การจัดเก็บภาษีท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี

Independent Study title: Local Tax Collection of Sub-District Administration Organizations in Mueang Ratchaburi District, Ratchaburi Province

Author: Mrs. Amporn Foythong; **ID:** 2533000556; **Degree:** Master of Business Administration;

Independent Study advisor: Sukumarn Shumnij, Associate Professor; **Academic year:** 2012

Abstract

The objectives of the study were: (1) to study the opinions about the local tax collection of sub-district administration organizations in Mueang Ratchaburi district, Ratchaburi province; and (2) to study problems, obstacles, and suggestions to be a guideline for developing the local tax collection of sub-district administration organizations in Mueang Ratchaburi district, Ratchaburi province.

The study was a survey research. The population was the officials of sub-district administration organizations in Mueang Ratchaburi district who responded to the revenue collection such as the permanent secretary sub-district administration organization, the head of division of finance, the revenue collection officers, and the assistant revenue collection officers. The samples were 68 officials selected by using purposive sampling method. Questionnaires were used for data collection. The data was analyzed by using percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that: (1) overall the officials who responded to the revenue collection had the opinions about the local tax collection of sub-district administration organizations in six aspects at the high level. While considering each aspect, the tax structure, the local tax collection processes, personnel, places and equipment, and the monitoring aspects were at the moderate level; and (2) the government should adjust the tax structure system in order to collect tax accurately and fairly. The law and regulations should not be redundant; especially the penalties for tax evasion should be based on the present situation. People should be informed in advance about a timetable of local tax collection processes. The officials who responded to the revenue collection should be increased to enhance the tax collection efficiency. The places and equipment should be supported to facilitate the service. The annual summary of the local tax collection problems should be presented and used as a guideline for the preparation of the next action plans.

Keywords: Local tax collection, Sub-district administration organization, Ratchaburi province.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์สุขุมาลัย ชำนิจ อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้กรุณาสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดต่าง ๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ตั้งแต่เริ่มต้น จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนเพิ่มพูนวิชาความรู้แก่ข้าพเจ้าจนสำเร็จการศึกษามาตามลำดับ

ขอขอบพระคุณ คุณกุลนิษฐ์ คาเชิงเขา ผู้อำนวยการกองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว คุณณฤมิต พรหมสาขา ณ สกลนคร ผู้อำนวยการกองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลฝึ่ง คุณสกาเวเดือน ยอดธรรม ผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาลตำบลวัดเพลง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการศึกษาในครั้งนี้ จนทำให้การศึกษาค้นคว้าฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และขอขอบคุณพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นกตัญญูตราบูชาแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนสร้างพื้นฐานการศึกษาให้แก่ผู้ศึกษา

อำพร ฝอยทอง

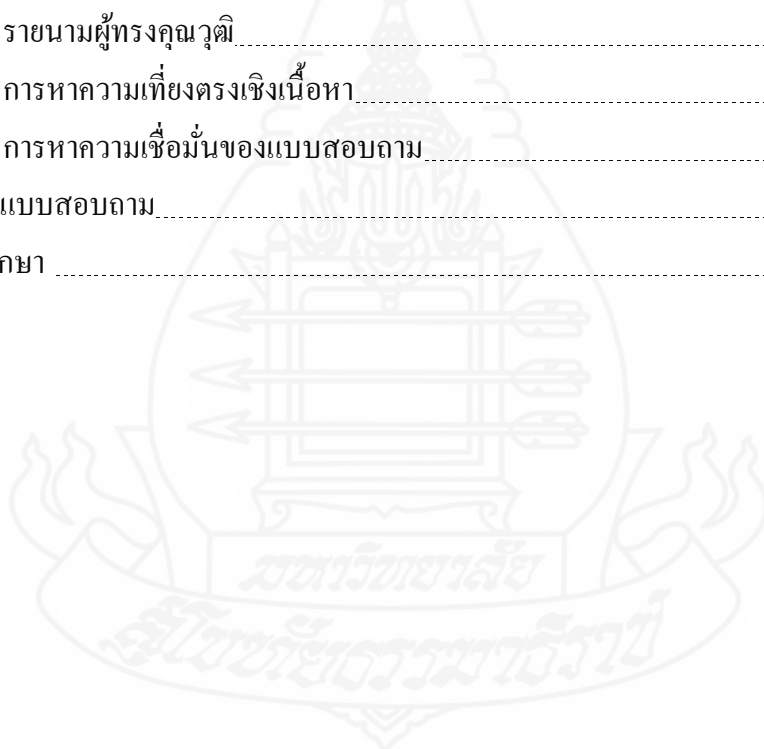
พฤษภาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
กรอบแนวคิดของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล	8
แนวคิดเกี่ยวกับภาษี	18
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	21
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	48
ประชากร	48
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	61
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สรุปการศึกษา.....	68
อภิปรายผล.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	83
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	84
ข การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา.....	86
ค การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	89
ง แบบสอบถาม.....	92
ประวัติผู้ศึกษา.....	102

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1	จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา..... 5
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ขนาดขององค์การบริหาร ส่วนตำบล และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล..... 52
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บ ภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน..... 54
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บ ภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านโครงสร้างภาษี..... 55
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ..... 56
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น..... 57
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคลากร..... 58
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์..... 59
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการตรวจสอบติดตาม..... 60
ตารางที่ 4.9	แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บ ภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านโครงสร้างภาษี..... 62
ตารางที่ 4.10	แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บ ภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกฎหมายและระเบียบ ข้อบังคับภาษี..... 63

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น.....	64
ตารางที่ 4.12 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคลากร.....	65
ตารางที่ 4.13 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์.....	66
ตารางที่ 4.14 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการตรวจสอบติดตาม.....	66

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการศึกษา	4
ภาพที่ 2.1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542	12

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยปัจจุบันแบ่งส่วนราชการออกเป็น ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นเป็นส่วน ราชการที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยยึดหลักการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ทำให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่บริการประชาชนในพื้นที่ได้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากกว่า ราชการส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาค โดยสามารถแบ่งราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นออกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเรียกชื่อย่อว่า “ อบต. ” เป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่ได้ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งเป็นองค์กร อิศระมีสถานะเป็นนิติบุคคลแต่อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล และเป็นส่วน หนึ่งของภาครัฐทำงานเสริมกับส่วนราชการส่วนกลาง มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง ซึ่งการ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการพัฒนาตำบลในด้านต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนตำบลได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการบริหารงาน ปัจจัยในการบริหารงานมี อยู่หลายประการ ปัจจัยที่สำคัญคือ คน เงิน วัสดุ สิ่งของ และการบริหารการเงินการคลัง การจัดเก็บ ภาษีถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สนับสนุนให้การดำเนินการพัฒนาตำบลตามอำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนตำบลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ทั้งนี้ การจัดเก็บภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ประกอบด้วย ภาษีบำรุง ท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย ซึ่งเป็นภาษีที่มีฐานกว้าง แต่จำนวนรายและจำนวนเงิน ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บกลับได้น้อย ทำให้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย จะเห็นได้จากรัฐบาล ต้องสนับสนุนงบประมาณแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในรูปของเงินอุดหนุนมาโดยตลอดและมี แนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะนำไปใช้จ่ายใน การดำเนินกิจกรรมสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนหรือเงินที่

รัฐบาลกลางจัดสรรให้หรือให้พึ่งพาน้อยลง อันจะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอิสระในการบริหารกิจการของตนเองมากขึ้น และลดการควบคุมดูแลจากรัฐบาลกลางลง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงควรเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี

ผู้ศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเห็นว่า การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดเก็บเองยังต้องมีการปรับปรุง พัฒนาการจัดเก็บภาษี เพื่อให้เพียงพอต่อการดำเนินการตามนโยบาย หรือโครงการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนหรือเงินที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้หรือให้พึ่งพาน้อยลง ผู้ศึกษาจึงต้องการที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม ในงานด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ เพื่อนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพต่อองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

2.2 เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

3. กรอบแนวคิดของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยมีการใช้ตัวแปรต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ

(1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
4. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน
5. ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล
6. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในการจัดเก็บรายได้ ประกอบด้วย

1. ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น
2. ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
3. ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
4. ด้านบุคลากร
5. ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์
6. ด้านการตรวจสอบติดตาม

3.2 ตัวแปรตาม ผลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของการศึกษา

4. ขอบเขตของการศึกษา

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในแต่ละด้านได้แก่ ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม

4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ทั้งหมดจำนวน 68 คน ปรากฏดังตารางที่ 1.1 ดังนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ชื่อหน่วยงาน	จำนวนผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ (คน)				รวม
	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	หัวหน้าส่วนการคลัง	เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	
องค์การบริหารส่วนตำบลเจดีย์หัก	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลคอนตะโก	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกลางนา	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยไผ่	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลคู้งน้ำวน	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลคู้งกระถิน	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลสามเรือน	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลพิกุลทอง	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำพุ	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลคอนแร่	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลหินกอง	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลเขาแร้ง	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมดิน	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลบางป่า	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าราบ	1	1	1	1	4
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่	1	1	1	1	4
รวม	17	17	17	17	68

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในการจัดเก็บรายได้ ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม

ตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาทำการศึกษานี้ใช้เวลาเก็บข้อมูล ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2556

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

การจัดเก็บภาษีท้องถิ่น หมายถึง ภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ประกอบด้วย ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องไปกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นๆ

ภาษีบำรุงท้องที่ หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากเจ้าของที่ดิน ตามราคาปานกลางที่ดินและตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่

ภาษีป้าย หมายถึง ภาษีที่เก็บจากป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่น เพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษรภาพหรือเครื่องหมายที่เขียนแกะสลักจารึกหรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น หมายถึง อัตราภาษีท้องถิ่น ฐานภาษีท้องถิ่น และการดำเนินการคดีกับผู้หลีกเลี่ยงภาษีหรือผู้ไม่ชำระภาษี ที่บังคับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล

ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ หมายถึง กฎหมาย ระเบียบและคำสั่งในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานด้านการจัดเก็บภาษี

ด้านบุคลากร หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงหรือเกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

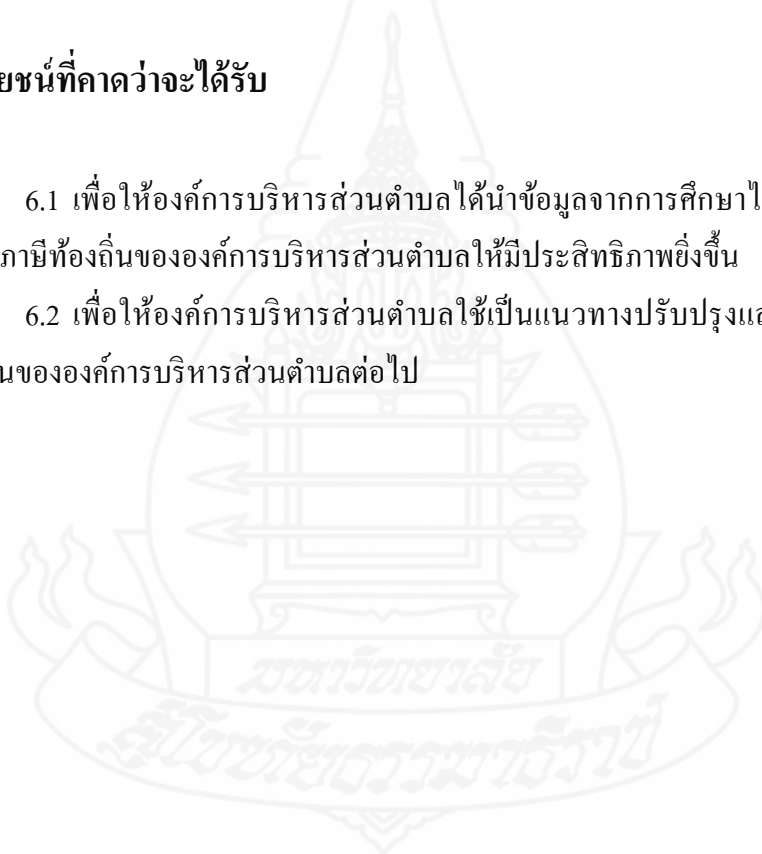
ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ หมายถึง สภาพสถานที่ทำงาน เครื่องมืออุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดเก็บภาษี

ด้านการตรวจสอบติดตาม หมายถึง กระบวนการดำเนินงานด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษี การตรวจสอบติดตามเร่งรัดภาษีที่ค้างชำระ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำข้อมูลจากการศึกษาไปใช้ในการวางแผนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.2 เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางประกอบการศึกษา ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล
2. แนวคิดเกี่ยวกับภาษี
3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

1.1 ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งของไทยที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน) โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง หรือที่เรียกกันว่า การปกครองตนเอง (Local Self Government) ตามระบอบประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนพลังทางเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ เพราะมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และมีอำนาจอิสระในการบริหารงานและปกครองตนเอง มีศักยภาพในการบริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล สรุปได้พอสังเขป ดังนี้

สมาน รังสิโยภยกุล (2543: 85) ได้กล่าวถึง การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย มีพื้นฐานการปกครองที่ยึดการรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลางอย่างเป็นระบบตลอดมา โดยเป็นการปกครองจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง ดังนั้น การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย จึงเป็นการริเริ่มและดำเนินการโดยรัฐบาลกลาง มิได้เกิดจากการรวมกลุ่มของประชาชนอย่างในประเทศตะวันตก การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นอย่างจริงจังภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา โดยการเริ่มกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นด้วยความระมัดระวัง และคำนึงถึงความมั่นคง ประสิทธิภาพ และประชาธิปไตยไปพร้อมๆ กัน ดังนั้น ในระยะแรกๆ การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยึดหลักการรวมอำนาจและหลักการกระจายอำนาจควบคู่กันไป โดยคงให้มีข้าราชการรวมอยู่ด้วยในบางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อประสิทธิภาพและประหยัด เนื่องจากท้องถิ่นมีรายได้เล็กน้อยและขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพ ต่อมาในระยะหลังๆ รัฐบาลก็ได้มีความพยายามที่จะกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น โดยให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2546: 34–38) ได้กล่าวว่า ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ โดยต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายใต้กรอบของกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงได้ตราพระราชกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ขึ้น และในมาตรา 4 บัญญัติไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งและมาตรา 5 บัญญัติไว้ว่า ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

โกวิท พวงงาม (2550: 13) กล่าวถึง การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์กรหนึ่งมีอาณาเขตของตนเอง มีประชากรตามที่หลักเกณฑ์กำหนด มีอำนาจ และมีอิสระในการปกครอง มีการบริหารการคลังของตน โดยมีหน้าที่ให้บริการในด้านต่างๆ แก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจะมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเองด้วยตนเอง อาทิ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาชุมชน หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารและการปกครองตนเอง โดยผ่านตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้ง เช่น การมีสภาท้องถิ่น เป็นต้น

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยได้รับอำนาจจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายใต้กรอบของกฎหมาย ตลอดจนมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองท้องถิ่น ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย

1.2 โครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 สรุปได้ดังนี้

จรัส จิตรตันอนันต์ (2548: 21-22) ได้กล่าวถึง โครงสร้างการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. ฝ่ายการเมือง ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติมีสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจากรายกรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 2 คน แต่ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหมู่บ้านเดียวให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใด มีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจะเลือกสมาชิกเป็นประธานสภา และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คือ 4 ปี หรือมีการยุบสภา โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.1.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.1.2 พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีหรือให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มเติม

1.1.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

1.2 คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน และรองนายองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.2.1 บริหารกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

1.2.2 การจัดทำแผนพัฒนาตำบล และงบประมาณรายจ่าย เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

1.2.3 รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

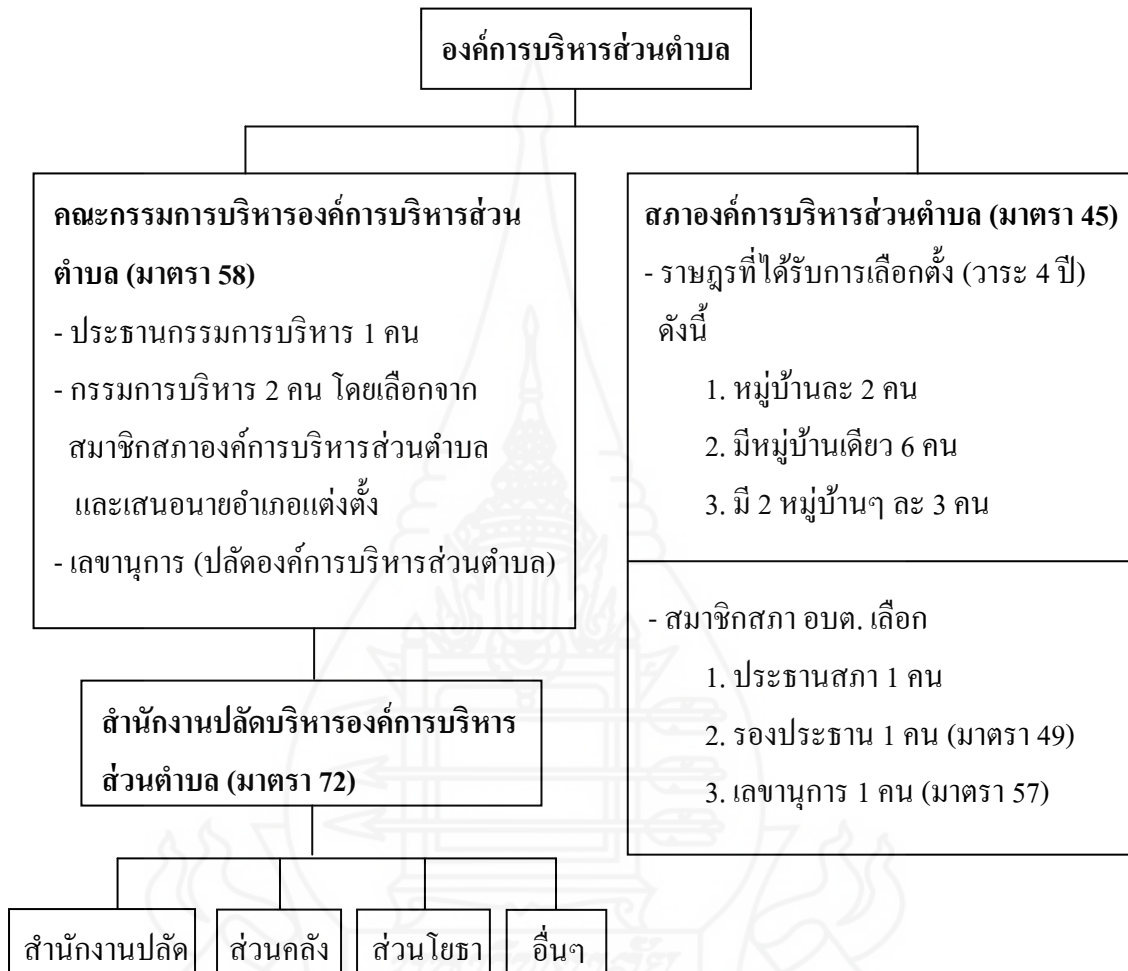
1.2.4 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

2. ฝ่ายข้าราชการประจำ ประกอบด้วย

2.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานประชุม งานเกี่ยวกับตราข้อบัญญัติตำบล งานนิติกร งานพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบัญญัติตำบลเกี่ยวกับงบประมาณประจำปี งานขออนุมัติการตามข้อบังคับ งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีรายได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน การรายงานเงินคงเหลือประจำวัน งานขออนุมัติเบิกตัดปี งานจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน งานทรัพย์สินหนี้สิน งานโครงการเงินสะสม งานจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่าย งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.3 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ ฯลฯ งบประมาณการราคาค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานก่อสร้าง บำรุงทาง สะพาน อาคาร งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2542

โกวิทช์ พวงงาม (2550: 153-156) ได้กล่าวถึง หลักเกณฑ์และขนาดของ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวิวัฒนาการมาจากสภาตำบล เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบาย ที่จะ กระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภา ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546) ซึ่งได้ บัญญัติให้ยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 150,000 บาท โดยไม่รวมเงินอุดหนุน เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโดยทำเป็นประกาศกระทรวง มหาดไทย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

ขนาดและเกณฑ์การแบ่งขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ข้อ 225 ให้กำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้

- ก. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 กำหนดให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดใหญ่
- ข. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2 และ 3 กำหนดให้เป็นองค์การบริหารส่วน ตำบลขนาดกลาง
- ค. องค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4 และ 5 กำหนดให้เป็นองค์การบริหารส่วน ตำบลขนาดเล็ก

หลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้แบ่งขนาดองค์การบริหารส่วนตำบล มี 5 เกณฑ์ที่สำคัญ คือ

1. เกณฑ์ระดับรายได้ ได้แก่
 - 1.1 รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนสูงกว่า 20 ล้านบาท เป็น อบต.ขนาดใหญ่
 - 1.2 รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน 6-20 ล้านบาท เป็น อบต.ขนาดกลาง
 - 1.3 รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 6 ล้านบาท เป็น อบต.ขนาดเล็ก
2. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านค่าใช้จ่ายบุคลากร
3. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่
 - 3.1 จำนวนพื้นที่
 - 3.2 จำนวนประชากร
 - 3.3 จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน
 - 3.4 จำนวนโรงฆ่าสัตว์
 - 3.5 จำนวนตลาดสด

- 3.6 จำนวนโรงงานนิคมอุตสาหกรรม
- 3.7 จำนวนโรงเรียน
- 3.8 จำนวนศูนย์พัฒนาเด็ก
- 3.9 จำนวนโรงแรม
- 3.10 จำนวนศาสนสถาน
- 3.11 จำนวนสถานพยาบาล
- 3.12 จำนวนศูนย์การค้า
- 3.13 การประกาศให้ อบต.เป็นเขตควบคุมอาคาร
- 3.14 การประกาศให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและ
ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- 3.15 จำนวนวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือด้านการป้องกัน และบรรเทา
สาธารณภัย
- 3.16 จำนวนวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือด้านการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล
- 3.17 จำนวนโครงสร้างส่วนราชการ
- 3.18 จำนวนหน่วยกิจการพาณิชย์
- 4. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ได้แก่
 - 4.1 ประสิทธิภาพด้านการจัดเก็บรายได้
 - 4.2 ประสิทธิภาพด้านการบริหารแผนงานและงบประมาณ
 - 4.3 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านงานบุคคล
 - 4.4 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านการบริการ
- 5. เกณฑ์ตัวชี้วัดด้านธรรมาภิบาล ได้แก่
 - 5.1 หลักนิติธรรม
 - 5.2 หลักคุณธรรม
 - 5.3 หลักความโปร่งใส
 - 5.4 การมีส่วนร่วมของประชาชน
 - 5.5 หลักความรับผิดชอบ
 - 5.6 ความคุ้มค่า

สรุปได้ว่า โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยข้าราชการ ฝ่ายการเมืองและข้าราชการฝ่ายประจำ โดยแบ่งขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลตามเกณฑ์ คือ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก และได้กำหนดส่วนราชการเป็นส่วนต่างๆ ได้แก่ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา และส่วนราชการอื่นตามความต้องการและความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.3 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
2. อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม นอกจากนี้ ภายใต้งบบังคับแห่งกฎหมายดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องมีการกิจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546: 24-25)

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควรตามภารกิจและหน้าที่ที่อาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

- 9.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 9.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 9.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 9.4 ให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และ

สวนสาธารณะ

- 9.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 9.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 9.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 9.8 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติแผ่นดิน
- 9.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 9.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 9.12 การท่องเที่ยว
- 9.13 การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ยังบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริหารสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น 31 ประการ (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542) ได้แก่

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขอุปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน

8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและการควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
24. การจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
26. การขนส่งและวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการอื่นที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

จากบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล มีภารกิจและอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ภายใต้ระเบียบและกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยภารกิจครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนและเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งหน้าที่ต่างๆ นั้นล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยที่การกระจายอำนาจนั้นมีส่วนสำคัญในการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนไปในขณะเดียวกันด้วย

2. แนวคิดเกี่ยวกับภาษี

2.1 ความหมายของภาษี

ภาษีเป็นเครื่องหมายทางการคลังที่สำคัญของทุกสถาบันและได้รับการพิจารณาว่าเป็นข้อผูกพันทางสังคม ดังนั้น ลักษณะของภาษีจึงเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับสภาพความเป็นอยู่ของสังคมหนึ่ง ตลอดจนแนวความคิดเกี่ยวกับหน้าที่และความยุติธรรมของแต่ละสังคมในแต่ละยุคสมัย นอกจากนี้ภาษียังเป็นองค์ประกอบสำคัญกฎหมายงบประมาณในลักษณะที่ก่อให้เกิดหลักดุลยภาพงบประมาณ

ศุภลักษณ์ พินิจภูวนล (2542: 21) ได้ให้ความหมายของภาษี คือ

1. เป็นลักษณะการบังคับเก็บ หมายความว่า การที่รัฐบาลเก็บภาษีอากรจากประชาชน โดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย ซึ่งภาษียเป็นส่วนแบ่งภาระสาธารณะ ภาระสาธารณะนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้องมีการบังคับจัดเก็บและถือเป็นอำนาจเฉพาะฝ่ายปกครอง มีความชอบตามกฎหมายภาษี จึงแสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจรัฐในการกำหนดให้มีการแบ่งสรรภาระสาธารณะตามหลักความสามารถ ซึ่งจำเป็นต้องทำให้เกิดความยุติธรรม คำนึงถึงขอบเขตของกฎหมายที่ให้อำนาจไว้

2. เป็นลักษณะมิได้มีผลประโยชน์ตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี หมายความว่า การจ่ายเงินภาษีอากรนั้นมิใช่ว่าประชาชนผู้ชำระภาษีเมื่อได้ชำระแล้วจะได้รับผลตอบแทนโดยตรง การเก็บภาษีเป็นเรื่องของส่วนรวม ประโยชน์ทั้งหมดตกแก่ส่วนรวมมิใช่เพื่อผลประโยชน์ของผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ รัฐบาลจัดเก็บก็เพื่อใช้พัฒนาประเทศสร้างความผาสุกแก่ประชาชน จัดทำบริการสาธารณะด้านต่างๆ รัฐบาลท้องถิ่นก็เช่นกัน เมื่อจัดเก็บภาษีภายในท้องถิ่นแล้ว ก็นำเงินภาษีมาพัฒนาท้องถิ่นแก้ไขปัญหาให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น โดยการจัดสรรอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณประจำปีของตนเองในกรณีนี้ภาษีอากรจะไม่เหมือนกับการเก็บค่าบริการอื่นๆ จากบริการที่รัฐจัดสรรให้แก่ประชาชน เช่น โทรศัพท์ ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ เพราะการจ่ายค่าบริการที่กล่าวมานี้ ประชาชนผู้จ่ายย่อมได้รับการบริการตามมูลค่าของเงินที่จ่ายนั้น และตนเองสามารถเลือกใช้บริการเหล่านี้ได้ด้วย แต่การจ่ายเงินเป็นค่าภาษีอากรนั้น ประชาชนผู้จ่ายไม่อาจคาดได้ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนตามมูลค่าของเงินภาษีที่จ่ายไปและไม่อาจปฏิเสธการจ่ายได้เมื่อไม่ต้องการรับบริการ อีกทั้งไม่อาจเลือกได้ว่าจ่ายเฉพาะสำหรับผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับคืนจากภาษีอากรเท่านั้น

3. เป็นลักษณะถาวรต่อเนื่อง หมายความว่า ภาษีมูลีลักษณะเป็นการจัดเก็บถาวรต่อเนื่อง ผู้เสียภาษีจะชำระให้แก่รัฐทุกปี ภาษีที่กำหนดโดยไม่สามารถจะเรียกคืนภาษีที่ชำระไปอีก ทั้งการชำระภาษีมูลีลักษณะที่รัฐบาลสามารถจะประเมินการจัดเก็บเพราะมีลักษณะความมั่นคงถาวร มิใช่ปีนี้จัดเก็บได้ปีต่อไปไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ เพราะรัฐจัดเก็บได้ตามกฎหมายที่ให้อำนาจไว้

2.2 หลักการจัดเก็บภาษี

อรรถุ ธรรมโน (2518: 22) ได้ให้ความว่าคำว่า การจัดเก็บภาษี หมายถึง เป็นการจัดเก็บภาษีอากร เพื่อหารายได้ให้แก่รัฐเก็บภาษี เพื่อการควบคุม เก็บภาษีอากร เพื่อกระจายรายได้ และทรัพย์สินให้เป็นธรรมและเก็บภาษีอากรเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ลักษณะของภาษีอากรที่ดี ซึ่งในการจัดเก็บภาษีอากรนั้นรัฐต้องคำนึงถึงลักษณะของภาษีอากรที่ว่าจะมีความเป็นธรรมเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งฝ่ายรัฐบาลการจัดเก็บภาษี และฝ่ายผู้เสียภาษีอากรให้มากที่สุด ดังนั้นการวางหลักการจัดเก็บภาษีที่ดีไว้เป็นแนวทางลักษณะของภาษีอากรที่ดีจะต้องประกอบด้วย

2.2.1 หลักของความแน่นอน (Certainly) การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพนั้น กฎหมายที่ใช้ในการเก็บภาษีทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ยึดมั่นแก่ผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือ ภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บนั้นจะต้องเป็นที่ยึดมั่นและมีความแน่นอนในเรื่องฐานภาษี อัตราภาษี ตลอดจนวันเวลาและวิธีการที่จัดเก็บภาษี

2.2.2 หลักของความประหยัด (Low Compliance and Collection Costs) ระบบของการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดินนั้น ภาษีอากรแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำที่สุด โดยหลักการแล้วรัฐบาลควรเก็บภาษีโดยทำให้รายได้ภาษี ได้รับใกล้เคียงกับภาระภาษีที่ประชาชนต้องแบกรับให้มากที่สุด

2.2.3 หลักของความเสมอภาค (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดินนั้นจะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรมหรือความเสมอภาคในหมู่ผู้เสียภาษีทุกคน หลักความยุติธรรมในการเก็บภาษีนั้นเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี การพิจารณาความเป็นธรรมนั้นเราจะต้องพิจารณาทั้งความเป็นธรรมเกี่ยวกับภาษีที่จะจัดเก็บ และความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีนั้น

2.2.4 หลักของการยอมรับ (Acceptability) การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทจะทำได้ง่ายขึ้นถ้าหากประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษี อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนจะยินดีให้ความร่วมมือในการเสียภาษีนั้น ภาษีอากรทุกชนิดที่จะจัดเก็บจากประชาชนจะต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ด้วย

2.2.5 หลักของความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (Enforceability) ในระบบภาษีที่ดินนั้น ภาษีอากรทุกประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องสามารถทำการบริหารการจัดเก็บอย่างได้ผล ในทางปฏิบัติ ภาษีอากรบางอย่าง แม้จะมีเหตุผลดีในทางทฤษฎีแต่ในทางปฏิบัติการจัดเก็บเป็นไปได้ยาก ภาษีนั้นจะถือเป็นภาษีที่ดีไม่ได้

2.2.6 หลักของการทำรายได้ (Productivity) ภาษีที่ดีสำหรับรัฐบาลนั้นควรเป็นภาษีที่สามารถทำรายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นอย่างดีด้วยกล่าวคือ เป็นภาษีที่มีฐานใหญ่ และฐานของภาษีขยายตัวได้รวดเร็วตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลได้รับรายได้จากภาษี อากรนั้น ได้มากโดยไม่ต้องเพิ่มอัตราการจัดเก็บนั้น

2.2.7 หลักของการยืดหยุ่น (Flexibility) ภาษีที่ดินนั้นควรมีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีได้ง่าย

โดยทั่วไป ระบบภาษีอากรทั้งที่บริหารจัดการโดยรัฐบาลกลางและโดยรัฐบาลท้องถิ่น ควรมีคุณลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้ (จรรยาศรี ชายหาด และคณะ, 2545: 3-1)

1. ความเป็นธรรม ทั้งในแนวนอนและแนวตั้ง ความเป็นธรรมในแนวนอนหมายความว่า ผู้เสียภาษีที่มีความสามารถในการเสียภาษี (เช่น มีระดับรายได้เท่าเทียมกันหรืออยู่ในภาวะการณเดียวกัน ควรรับภาระภาษีเท่ากัน) ในขณะที่ความเป็นธรรมในแนวตั้ง หมายถึง ผู้เสียภาษีที่มีความสามารถในการเสียภาษีมากควรรับภาระสูงกว่าผู้มีความสามารถชำระภาษีต่ำ หรือภาระภาษี

ควรแตกต่างกันขึ้นกับภาวะการณ์ของผู้เสียภาษี อีกลักษณะหนึ่งของภาษีที่เป็นธรรม คือ ต้องยากในการหลบเลี่ยงภาษี

2. มีความเป็นกลางและมีประสิทธิภาพ ภาษีที่มีความเป็นกลางและมีประสิทธิภาพ คือ ภาษีที่ไม่ทำให้พฤติกรรมผู้เสียภาษีเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการเก็บภาษี นั่นคือ ไม่บิดเบือนพฤติกรรมผู้เสียภาษี ซึ่งโดยทฤษฎีแล้วภาษีที่เป็นกลาง คือ ภาษีที่ไม่ส่งผลกระทบต่อราคาเปรียบเทียบ (Relative Price) ซึ่งจะไม่สร้างภาระส่วนเกิน (Excess Burden) ภาษีที่มีประสิทธิภาพในเชิงเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ภาษีที่เก็บเป็นรายหัวในอัตราเท่ากันทุกคน (Poll Tax) ความมีประสิทธิภาพของภาษีในด้านการบริหารจัดการเก็บสามารถอธิบายได้โดยการสร้างรายได้ที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนในการจัดเก็บ

3. บริหารจัดเก็บง่าย บทบัญญัติของภาษีต้องไม่ยุ่งยากซับซ้อนเข้าใจยาก จนทำให้เกิดต้นทุนแก่ผู้เสียภาษีและผู้บริหารจัดเก็บ

4. อำนวยรายได้และมีความยืดหยุ่นของรายได้ ภาษีที่ดีควรเป็นแหล่งรายได้ที่พอเพียงและมั่นคง และพึงพาได้ของรัฐบาล ความมีเสถียรภาพทางรายได้เป็นสิ่งสำคัญของรัฐบาล เพื่อรักษาความมั่นคงของฐานะการคลัง นอกจากนี้รายได้ภาษีควรมีความยืดหยุ่นตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือระดับเงินเฟ้อ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยมีต้นทุนต่ำ หรือปรับให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระดับรายได้ภาษีที่แท้จริง และความต้องการรายได้ นอกจากนี้ภาษีที่ดีควรที่จะสามารถคาดการณ์ในอนาคตได้ด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

3.1 การบริหารจัดการจัดเก็บภาษี

การบริหารการจัดเก็บภาษี (Tax Administration) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบภาษีเป็นการนำนโยบายภาษีและกฎหมายภาษีไปปฏิบัติและบังคับใช้เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมายด้วยต้นทุนในการจัดเก็บภาษีต่ำ วิธีในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีแตกต่างกันไปตามสภาพและระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม

ราณี อธิษัฎกุล (2541: 21-24) ได้กล่าวเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีปัจจัยสำคัญดังต่อไปนี้

1. การกำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี

ในการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีนั้น หน่วยงานจัดเก็บภาษีอาจมีความจำเป็นที่จะกำหนดระเบียบข้อบังคับขึ้นภายใต้อำนาจตามกฎหมาย อันเป็นนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายหรือนโยบายนั้นบังเกิดผลเป็นจริงขึ้น

2. การเข้าถึงตัวผู้เสียภาษีโดยการให้บริการทางภาษี

การเข้าถึงตัวผู้เสียภาษีโดยการให้บริการทางภาษี เป็นกิจกรรมสำคัญอันหนึ่ง เพื่อให้มั่นใจ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทุกคน ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตลอดจนความรู้ทางภาษี เพื่อช่วยให้ผู้เสียภาษีมีความเข้าใจในหน้าที่ หลักการ และวิธีการเสียภาษี ตลอดจนบทลงโทษที่อาจได้รับค่าเสียภาษีไม่ถูกต้อง เช่น วิธีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ความรู้ทางภาษี การจัดทำเอกสารคู่มือการเสียภาษีประเภทต่างๆ ตลอดจนการบริการตอบข้อซักถามในปัญหาทางภาษี เพื่อให้ผู้เสียภาษีเกิดความเข้าใจในกฎหมายภาษี ระบบ วิธีการ และขั้นตอนในการเสียภาษี เพื่อยกระดับความสนใจในการเสียภาษีของผู้เสียภาษีได้ดีขึ้น

3. การดำเนินการตามกระบวนการบริหารจัดการจัดเก็บภาษี

การดำเนินการตามกระบวนการบริหารจัดการจัดเก็บภาษี จะครอบคลุมกิจกรรมโดยเริ่มตั้งแต่การวางแผน การบริหารจัดการจัดเก็บภาษี การพยากรณ์การจัดเก็บภาษี การประเมินภาษีการจดทะเบียน การจัดให้มีการยื่นแบบรายการเสียภาษีด้วยวิธีต่างๆ การรับชำระเงินภาษี การคืนเงินภาษี รวมทั้งมาตรการทางภาษีต่างๆ เช่น บทลงโทษทางภาษี การเสียค่าปรับเงินเพิ่ม และการติดตามการประเมินผลการจัดเก็บภาษี

4. การยินยอมเสียภาษีหรือความสมัครใจในการเสียภาษีของประชาชน

ระบบการจัดเก็บภาษีที่ดีนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือในการเสียภาษีของประชาชน กล่าวคือ ประชาชนที่มีหน้าที่เสียภาษียินยอมเสียภาษีแก่รัฐด้วยดี โดยไม่พยายามหลบเลี่ยงหรือหนีภาษี การที่ประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษียอมทำให้รัฐบาลเก็บภาษีได้มาก และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อย การที่ประชาชนจะยินยอมเสียภาษีแก่รัฐด้วยความสมัครใจ หรือมีจิตสำนึกในการเสียภาษีมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1 การเห็นความสำคัญของการเสียภาษี หากประชาชนผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเล็งเห็นประโยชน์ หรือความสำคัญของการเสียภาษีแล้ว การยินยอมหรือการให้ความร่วมมือในการเสียภาษีแก่รัฐจะมีมาก แต่ในทางตรงกันข้าม หากผู้เสียภาษีมองไม่เห็นประโยชน์ของภาษีที่ตนเสียไปนั้น การยินยอมเสียภาษีของผู้เสียภาษีก็จะต่ำ

4.2 ประสิทธิภาพในการบริหารงานและการใช้เงินของรัฐ ความสนใจในการเสียภาษีของประชาชนย่อมจะมีมาก หากรัฐบาลได้แสดงให้เห็นว่า สามารถบริหารงานและใช้เงินภาษีอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าของเงินที่เสียไป เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของประเทศ และสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีแก่ประเทศ

4.3 ความเป็นธรรมในการเสียภาษี รัฐต้องเก็บภาษีจากประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้เสียภาษีทุกคนรู้สึกว่าได้แบกรับภาระภาษีของรัฐอย่างเป็นธรรม เช่นเดียวกับผู้เสียภาษีคนอื่น ๆ ความสนใจในการเสียภาษีย่อมมีมากขึ้น

4.4 การลงโทษของกฎหมายและการลงโทษของสังคม เนื่องจากภาษีเป็นสิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีทุกคน ดังนั้น รัฐบาลจึงควรมีบทลงโทษผู้มีเจตนาหลบเลี่ยงหรือหนีภาษี เพื่อเป็นการป้องกันการหลบเลี่ยง

4.5 ทศนคติในการเสียภาษี ทศนคติในการเสียภาษีของประชาชน มักจะมีผลกระทบต่อกรพยายามหลบหนีหรือหลีกเลี่ยงภาษี ดังนั้น การพยายามเสริมสร้างสำนึกในการเสียภาษีของประชาชน โดยชี้ให้เห็นถึงผลประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม การยกย่องชมเชยผู้เสียภาษี ดีเด่น และ การสร้างความรู้สึกเกรงกลัว หรือระอายต่อการหลบหนีหรือหลีกเลี่ยง จะช่วยยกระดับความสนใจในการเสียภาษีให้สูงขึ้น

5. การอำนวยความสะดวกในการเสียภาษี

หากประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวกในการเสียภาษี ไม่ว่าจะเป็นขณะที่มาติดต่อยื่นแบบรายการภาษี ขอชำระเงินภาษี และขอคืนเงินภาษี ความร่วมมือของประชาชนผู้เสียภาษีจะมีมากขึ้น ผู้เสียภาษีจะไม่เกิดความเบื่อหน่ายในความล่าช้า และความเสียเวลาในการเสียภาษี ซึ่งจะต้องมีความครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ดังนี้

5.1 หน่วยจัดเก็บภาษี หน่วยจัดเก็บภาษีควรอยู่ในบริเวณที่ไปมาสะดวก สำหรับผู้มาติดต่อและกระจายให้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ โดยทั่วถึง บริเวณที่ทำการเสียภาษีควรประกอบด้วย

(1) ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ที่คอยดูแลและให้ข้อมูล ตลอดจนขั้นตอนการเสียภาษีอย่างครบถ้วน

(2) ป้ายแสดงลำดับขั้นของวิธีการเสียภาษีอย่างชัดเจน

(3) ที่พักรอระหว่างการเสียภาษี ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น น้ำดื่ม หนังสือ หรือนิตยสารต่างๆ ให้อ่านขณะนั่งรอ

5.2 ลำดับขั้นตอนของการเสียภาษี ลำดับขั้นตอนของการเสียภาษีของแต่ละหน่วยงาน ควรจะพยายามลดความยุ่งยาก โดยให้มีขั้นตอนน้อยที่สุด และเสียเวลาในการเสียภาษีน้อยที่สุด ตลอดจนพิจารณาการอำนวยความสะดวกในการชำระภาษีทางไปรษณีย์ การชำระผ่านธนาคาร หรือการยื่นแบบชำระภาษีโดยใช้แฟ้มข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ผู้เสียภาษีไม่ต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการเสียภาษีมากจนเกินไป

5.3 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จัดเก็บภาษีควรได้รับการพัฒนาและความรู้ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย

- (1) จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาให้ความรู้ใหม่ตลอดจนปลูกจิตสำนึกในหน้าที่
- (2) จัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้การปฏิบัติงานที่มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น
- (3) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้บังคับจัดเก็บภาษี หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติต่างๆ ในการจัดเก็บภาษี
- (4) กำหนดบทลงโทษอย่างรุนแรงแก่เจ้าหน้าที่ที่แสวงหาประโยชน์จากตำแหน่ง หน้าที่ของตน
- (5) สร้างสิ่งจูงใจ และขวัญกำลังใจของเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บภาษี เช่นการให้รางวัลสำหรับเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานมีประสิทธิภาพ ซื่อสัตย์ และขยัน

6. การพัฒนาระบบบริหารของหน่วยงานที่จัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ

หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษี ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่

6.1 การพัฒนาการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในกรม ที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการตรวจสอบข้อมูล การเร่งรัดการจัดเก็บภาษี เป็นต้น

6.2 การพัฒนาระบบสารสนเทศในการจัดเก็บภาษี การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการปฏิบัติงานจะช่วยให้การจัดเก็บภาษีมีความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้องหรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่จะต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ประกอบกับกับบุคลากรผู้มีความเข้าใจระบบอย่างแท้จริง

6.3 การวางระบบการควบคุมผู้เสียภาษีอย่างทั่วถึงและรัดกุม ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่

- (1) การวางระบบข้อมูลที่สามารถสอบทานซึ่งกันและกัน
- (2) การดำเนินมาตรการทางภาษีต่างๆ สำหรับผู้หลีกเลี่ยงอย่างรัดกุมและ

เข้มแข็ง

วีระศักดิ์ เครือเทพ (2548: 262-264) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดเก็บภาษีอากรที่สำคัญไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนและเตรียมการ (Tax Collection Planning) โดยเริ่มตั้งแต่การออกกฎหมายระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีอากร การกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานภาษีอากรประจำปี ในขั้นตอนการวางแผนนี้จำเป็นต้องมีการประมาณการรายได้ภาษีอากรประเภทต่างๆ สำหรับใช้ในการประเมินผลการจัดเก็บว่า เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาแล้วหน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถจัดเก็บรายได้ภาษีอากรเป็นจำนวนเท่าใด มีการประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีทั่วไปได้รับทราบ จัดทำคำแนะนำเผยแพร่ความรู้และส่งเสริมความมีจิตสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีของประชาชน (Tax Education) จัดพิมพ์แบบแสดงรายการ และการกำหนดวัน เวลา และสถานที่เสียภาษีอากร เป็นต้น

2. การจัดทำทะเบียนผู้มีหน้าที่เสียภาษี (Taxpayer Registration) การจัดเก็บภาษีอากรจะต้องมีการจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรแต่ละประเภทตามที่กฎหมายกำหนด มีข้อมูลที่แสดงถึงรายชื่อบุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรในประเภทต่างๆ กำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บภาษี ข้อมูลที่แสดงถึงกิจกรรม ทรัพย์สิน หรือสิ่งของที่ถูกลงเป็นฐานภาษี หลักฐานที่แสดงถึงผลการจัดเก็บภาษีย้อนหลัง เป็นต้น ทะเบียนภาษีอากรอยู่ในรูปเอกสารบัญชีรายชื่อ ในรูปฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือฐานข้อมูลอื่นที่สามารถใช้ในการติดตามการเสียภาษีอากรได้

3. การประเมินภาระภาษี (Tax Assessment) ได้แก่ การรับแบบแสดงรายการเสียภาษี การวิเคราะห์และตรวจสอบแบบแสดงรายการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จากนั้นเจ้าพนักงานจะประเมินมูลค่าฐานภาษีและรายการยกเว้นหรือหักการลดหย่อน การคำนวณจำนวนภาษีที่ประชาชนต้องจ่ายตามกฎหมาย ขั้นตอนนี้อาจรวมถึงการประเมินภาษีเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้เสียภาษีแสดงรายการภาษีไว้ต่ำกว่าความเป็นจริง

4. การรับชำระเงินค่าภาษีอากรและบันทึกหลักฐาน (Tax Collection and Tax Record) ขั้นตอนนี้เป็น การตรวจรับเงินสด เช็ค ธนาณัติ หรือตราสารการเงินประเภทต่างๆ จากผู้เสียภาษีอากรในจำนวนที่เท่ากับการประเมินภาระภาษีอากร การออกหลักฐานการรับชำระเงินภาษีอากร การเก็บรักษาเงินหรือเอกสารทางการเงิน ณ สถานที่รับชำระภาษี การบันทึกหลักฐานการรับชำระเงินภาษีอากรตามระเบียบและวิธีการบัญชี การบันทึกหลักฐานการรับชำระภาษีในทะเบียน

ผู้เสียภาษีอากรทำให้ทราบได้ว่าผู้เสียภาษียาใดได้ชำระภาษีอากรแล้ว และยังช่วยให้ทราบถึงผลการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานได้ด้วย

5. การกำกับดูแล และควบคุมให้ปฏิบัติตามกฎหมาย (Enforcement) ได้แก่ การติดตามและควบคุมว่าประชาชนผู้เสียภาษีอากร ได้มีการเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ การติดตามการเสียภาษีของผู้เสียภาษีจำเป็นต้องมีทะเบียนรายชื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีไว้อย่างชัดเจน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการติดตามการเสียภาษีของประชาชนตามกฎหมาย ได้อย่างครบถ้วน การควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอาจกระทำโดยอาศัยบทลงโทษ หรือการกำหนดเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่ม หากประชาชนไม่เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงบทกำหนดโทษหากมีการฝ่าฝืนกฎหมายและยินยอมเสียภาษีเพิ่มขึ้น หากระบบการจัดเก็บภาษีอากรขาดมาตรฐานในการควบคุมกำกับดูแล ย่อมเป็นสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่ความละเลย หรือหย่อนยานของประชาชนในการเสียภาษีอากรให้แก่รัฐได้ (Tax Delinquency)

6. การตรวจสอบภาษีอากร (Tax Audit) คือ การตรวจสอบความถูกต้องของการจัดเก็บภาษี และตรวจสอบความถูกต้องของการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีของประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษี ในด้านการตรวจสอบความถูกต้องของการจัดเก็บภาษี ได้แก่ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานจัดเก็บภาษีอากร การตรวจสอบทางการเงินและการบัญชีของการจัดเก็บภาษีอากร การตรวจสอบการเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของทางราชการ และการตรวจสอบและไต่สวนการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าพนักงาน เป็นต้น ส่วนการตรวจสอบการยื่นแบบการเสียภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษี จะดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของการยื่นแบบแสดงรายการและตรวจสอบถึงการแจ้งข้อมูลของผู้เสียภาษีให้แก่ทางราชการ ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐควรมีระบบการตรวจสอบติดตามการหลบหนีภาษีของผู้เสียภาษีเพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลให้มีการชำระภาษีอย่างครบถ้วนอีกช่องทางหนึ่ง

7. การอุทธรณ์หรือการขอพิพาททางภาษีอากร (Tax Appeal Process) ในกรณีที่การยื่นแบบแสดงรายการภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือการประเมินภาระภาษีของเจ้าพนักงานไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชนผู้เสียภาษี อาจก่อให้เกิดความแตกต่างในการตีความกฎหมายภาษีอากรและนำไปสู่การเกิดข้อพิพาททางภาษีอากรได้ ควรเปิดโอกาสให้มีการอุทธรณ์ภาษีหากผู้เสียภาษีไม่เห็นด้วยกับการประเมินของเจ้าพนักงาน และหากไม่สามารถตกลงกันได้ ในขั้นของการอุทธรณ์หรือการไกล่เกลี่ย อาจจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการทางยุติธรรมเพื่อให้ข้อพิพาทผ่านการพิจารณาต่อไป การทำบัญชีสรุปรายรับภาษี การยกเว้น ลดหย่อน และการประเมินผลการจัดเก็บภาษีอากร (Tax Accounting and Tax Report) เมื่อมีการจัดเก็บภาษีอากรจากประชาชนแล้ว จำเป็นต้องมีการรายงานผลการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร ซึ่งรวมถึงการจัดทำบัญชีรายการทาง

การเงินของการจัดเก็บภาษีอากรประเภทต่างๆ การรายงานผลการจัดเก็บภาษีอากรอันเนื่องมาจากการยกเว้นลดหย่อนหรือการให้สิทธิพิเศษทางภาษี การรวบรวมและประมวลสถิติแสดงประเภทและจำนวนเงินภาษีอากรที่จัดเก็บได้จริงเปรียบเทียบกับเป้าหมายการจัดเก็บ การแสดงรายการและจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร การจัดทำรายงานเสนอต่อผู้บังคับบัญชาภายในส่วนราชการ เสนอต่อรัฐบาล และต่อรัฐสภาและประชาชน

3.2 ประเภทภาษีท้องถิ่น

ภาษีท้องถิ่น (Local Tax) หมายถึง เงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเองและนำรายได้นี้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า รวมทั้งนำไปจัดบริการสาธารณะต่างๆ ให้กับประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ โดยจัดเก็บในรูปของภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย เป็นต้น

3.2.1 หลักการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นๆ กับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องไปกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างและที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น และในปีที่ผ่านมาได้มีการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น เช่น ให้เช่าใช้เป็นที่พักอาศัยที่ไว้สินค้าที่ประกอบอุตสาหกรรม ให้ญาติ มารดา บุตร หรือผู้อื่นอาศัย หรือใช้ประกอบกิจการอื่นๆ เพื่อหารายได้และไม่เข้าข่ายยกเว้นตามกฎหมายทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ เจ้าของทรัพย์สิน ในกรณีเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างและเจ้าของที่ดินเป็นคนละคน เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีทรัพย์สินนั้นทั้งหมด และต้องเสียภาษีปีละครั้ง โดยเสียที่ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานเขต สำนักงานเทศบาล สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่ว่าการอำเภอแล้วแต่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ที่ใด การเสียภาษีดังกล่าวเริ่มต้นเมื่อประกาศของกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานเขต สำนักงานเทศบาล สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่ว่าการอำเภอแล้วแต่กรณี ให้ไปปรับแบบพิมพ์ ภ.ร.ด.2 โดยจะประกาศภายในเดือนเมษายนของทุกปี ซึ่งประกาศนี้จะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในหน้าหนังสือพิมพ์หรือที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเขต สำนักงานเทศบาลหรือสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นของเทศบาล และในท้องที่ที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นด้วย เมื่อประกาศแล้วเจ้าของจะต้องไปปรับแบบพิมพ์ ภ.ร.ด.2 ภายในเวลาที่กำหนดไว้แล้วกรอกรายการต่างๆ ลงใน

แบบพิมพ์นั้น เสร็จแล้วก็ส่งแบบพิมพ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะคำนวณหาจำนวนภาษี แล้วแจ้งให้ทราบเพื่อให้ชำระภาษีภายใน 30 วัน หากได้รับแจ้งแล้วไม่ชำระภาษีจะต้องรับผิดชอบเสียเงินภาษีเพิ่มขึ้นอีก

3.2.2 หลักการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากฐานทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยจัดเก็บจากเจ้าของที่ดิน ไม่ว่าที่ดินนั้นจะทำประโยชน์หรือไม่ก็ตาม ประชาชนทุกคนที่เป็นเจ้าของที่ดินจะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่มีที่ดินเพียงจำนวนเล็กน้อยเพื่ออยู่อาศัย หรือเพื่อทำกินตามที่กฎหมายกำหนด จึงจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ คือ ที่ดิน ทั้งนี้ไม่ว่าที่ดินนั้นจะเป็นที่ดินที่มีโฉนด น.ส.3 น.ส.3 ก ใบไต่สวน หรือ ส.ค. 1 และไม่ว่าที่ดินนั้นจะเป็นที่ว่างเปล่าหรือมีโรงเรือน สิ่งปลูกสร้างปลูกอยู่หรือไม่ หรือใช้ในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ประกอบกิจกรรม โดยให้คนอื่นเช่าหรือทำเองก็ตาม ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่คือ ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคม ของทุกปีนั้นๆ โดยเจ้าของที่ดินนั้น หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน เจ้าของที่ดินต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ปีละครั้งภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท. 5) ภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดิน แบบแสดงรายการนี้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลา 4 ปีนั้น หากที่ดินอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้ชำระเงินภาษีต่อพนักงานประเมิน ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดยเจ้าหน้าที่จะประกาศให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ในกรณีที่ผู้เป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนที่ดินเดิมได้เปลี่ยนแปลงไปเจ้าของที่ดินจะต้องยื่นแบบแสดงรายการที่ดินใหม่ต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาลที่ที่ดินตั้งอยู่ แต่ถ้าเป็นที่ดินที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลให้แจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้เป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือนับแต่วันที่จำนวนเนื้อที่ดินได้มีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อยื่นแบบแสดงรายการแล้ว เจ้าพนักงานจะคำนวณเนื้อที่ดินและค่าภาษีตามราคาปานกลางและบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ แล้วแจ้งให้ทราบเป็นหนังสือว่าจะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ปีละเท่าใด เว้นแต่เป็นที่ดินนอกเขตเทศบาลเจ้าหน้าที่จะปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งค่าภาษีที่แจ้งให้ทราบนี้ใช้ได้ตลอด 4 ปีนับแต่ปีที่แจ้ง

3.2.3 หลักการจัดเก็บภาษีป้าย การจัดเก็บภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 หมายถึง ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลักหรือจารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น ตามความหมายดังกล่าวป้ายที่จะต้องเสียภาษีจะต้องเป็นป้ายที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

3.2.3.1 เป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้

3.2.3.2 เป็นป้ายโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ทั้งนี้โดยไม่คำนึงว่าป้ายนั้นจะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใดๆ หรือป้ายนั้นจะทำให้ปรากฏด้วยวิธีใดก็ตาม ปกติเจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้ง หรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงสิ้นปี โดยให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวดๆ ละ 3 เดือน โดยเริ่มเสียภาษีตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี เจ้าของป้าย ซึ่งจะต้องเสียภาษีป้ายต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ในกรณีเจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาท หรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย ในกรณีที่เจ้าของป้ายมีป้ายที่ต้องเสียภาษีหลังเดือนมีนาคม แสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายไปแล้วหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิม ทำให้ต้องเสียภาษีป้ายหรือเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นตามบัญชีอัตราภาษีป้าย ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ป้ายต้องเสียภาษี หรือแต่วันที่แสดงป้ายใหม่ป้ายเดิมหรือนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิม แล้วแต่กรณี ในกรณีที่มีการโอนป้าย ผู้รับโอนต้องแจ้งรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วัน นับแต่วันรับโอน มิฉะนั้นต้องวางโทษปรับตั้งแต่ 1,000 ถึง 10,000 บาท

3.3 ปัญหาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมปกครองและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2543: 110-112) กล่าวถึงปัญหาการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นในด้านต่างๆ ดังนี้

1. **ปัญหาการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน** เป็นภาษีที่เก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ กับที่ดินที่เช่าต่อเนื่อง โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง แม้ว่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน จะเป็นภาษีที่ทำรายได้ให้กับท้องถิ่นมากที่สุดในบรรดารายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจหรือที่ควรจะเป็น โดยมีปัญหาในระดับปฏิบัติสำคัญบางประการที่ทำให้ท้องถิ่นจัดเก็บได้น้อย คือ

1.1 ปัญหาการประเมินภาษี

เนื่องจากภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นการประเมินภาษีจากค่ารายปี (Annual Value) หรือค่าเช่าที่สมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่งๆ ในกรณีที่หากมีการเช่าทรัพย์สินจริงจะไม่มีปัญหา แต่หากไม่มีการเช่าทรัพย์สินจริงหรือเจ้าของทรัพย์สินมีความพยายามหลบเลี่ยงภาษี โดยแจ้งหลักฐานการเช่าระหว่างผู้เช่ากับผู้ให้เช่าต่ำกว่าความเป็นจริง ทำให้เป็นปัญหาในการประเมินของเจ้าหน้าที่และแม้จะมีความพยายามอย่างมากที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่โดยระบบการประเมินจากค่ารายปีก็เป็นข้อจำกัดที่ทำให้การประเมินขาดความชัดเจน

1.2 การยกเว้นภาษีในกรณีเจ้าของทรัพย์สินอยู่อาศัยเอง

การยกเว้นภาษีในกรณีเจ้าของทรัพย์สินได้รับยกเว้นภาษี ไม่ว่าจะทรัพย์สินจะมีมูลค่ามากเพียงใดก็ตาม ในขณะที่เจ้าของทรัพย์สินเหล่านั้นได้ใช้ประโยชน์จากบริการของท้องถิ่นเช่นเดียวกับเจ้าของทรัพย์สินอื่นๆ ที่ต้องเสียภาษี ซึ่งข้อยกเว้นดังกล่าวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ท้องถิ่นจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินได้น้อย

1.3 อัตราภาษี

ภาษีโรงเรือนและที่ดินกำหนดอัตราภาษีไว้ร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี ซึ่งนักวิชาการหลายท่านให้ความเห็นว่าเป็นอัตราที่กำหนดมาเป็นเวลานานแล้ว ตั้งแต่มีการเริ่มจัดเก็บไม่เคยมีการเพิ่มอัตราภาษีเลย ทำให้มีการจัดเก็บได้น้อย ในทางกลับกันพบว่า อัตราภาษีโรงเรือนและที่ดินที่กำหนดไว้ร้อยละ 12.5 นั้นสูงเกินไป โดยเฉพาะเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับอัตราภาษีของภาษีประเภทอื่นๆ และเป็นผลให้ผู้มีหน้าที่ในการเสียภาษีพยายามที่จะหลีกเลี่ยงภาษีหรือมักแจ้งอัตราค่าเช่าที่ต่ำกว่าค่าเช่าจริง และเป็นปัญหาต่อเนื่องถึงการประเมินค่ารายปีของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อไปด้วย

1.4 ปัญหาการดำเนินคดีกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี

ปัญหาการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินประการหนึ่งก็คือ การกำหนดบทลงโทษไว้ต่ำมาก เนื่องจากเป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 และแม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2543 แต่ยังไม่พบบทลงโทษที่เด็ดขาด จึงทำให้กฎหมายขาดสภาพการบังคับโดยปริยาย

1.5 นอกเหนือจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีปัญหาอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เช่น ปัจจัยด้านการเมืองที่ผู้บริหารมักไม่พยายามปรับการประเมินภาษีเพิ่มขึ้น หรือใช้อำนาจในการดำเนินคดีกับการหลีกเลี่ยงภาษี เนื่องจากเกรงว่าจะเสียคะแนนเสียงเมื่อเวลามีการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านความพร้อมของเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น และปัจจัยด้านความร่วมมือของประชาชนในการเสียภาษี ผู้มีอิทธิพลที่ครอบงำการเมืองท้องถิ่น เป็นต้น

2. **ปัญหาการจัดเก็บภาษีป้าย** การปรับอัตราภาษีป้ายเมื่อปลายปี พ.ศ. 2534 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 200 หรือ 2 เท่าจากอัตราภาษีป้ายที่จัดเก็บอยู่เดิม ซึ่งมีผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มจากเดิม จะเป็นปัญหาในการปฏิบัติ อาทิเช่น

2.1 การจัดเก็บภาษีไม่ครบถ้วน เนื่องจากปัจจุบันมีการติดตั้งป้ายโฆษณาเป็นจำนวนมาก กระจายอยู่โดยทั่วไป และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมีการติดตั้งเพิ่มมากขึ้นตามภาวะความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้จะมีป้ายเป็นจำนวนมากแล้วยังมีขนาด รูปทรงและลักษณะที่หลากหลาย และติดตั้งในสถานที่ที่ยากต่อการตรวจวัด และการคำนวณพื้นที่

2.2 ปัญหาการวินิจฉัยประเภทป้าย เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มีการแบ่งป้ายออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งแต่ละประเภทจะมีอัตราภาษีแตกต่างกันมาก เช่น ป้ายประเภทที่หนึ่ง อัตราภาษี 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร ป้ายประเภทที่สอง อัตราภาษี 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร และประเภทที่สาม อัตราภาษี 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร ดังนั้นจึงทำให้มีความพยายามที่จะแจ้งประเภทป้ายผิดไปจากข้อเท็จจริง เพื่อให้เสียภาษีน้อยลง

วีระศักดิ์ เครือเทพ (2550: 36-37) กล่าวถึง สาเหตุสำคัญที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาในการบริหารจัดการเก็บภาษี ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก มีบุคลากรจำกัด โดยเฉพาะในงานแผนที่ภาษี และ/หรืองานจัดเก็บรายได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการเก็บภาษีท้องถิ่นที่จำกัดตามไปด้วย

2. ระบบฐานข้อมูลภาษีท้องถิ่นไม่เป็นปัจจุบันหรือไม่มีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอทำให้ท้องถิ่นไม่สามารถติดตามการจัดเก็บภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนรับมาจากเงินอุดหนุนและภาษีที่รัฐบาลจัดสรรให้/แบ่งให้เป็นหลัก จึงทำให้ผู้บริหารท้องถิ่นขาดแรงจูงใจในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น (ความพยายามในการเก็บภาษี หรือ Tax Effort อยู่ในระดับต่ำ)

ไกรยุทธ ชีรคิยานันท์ และคณะ (2537: 4-1-4-16) กล่าวว่า ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองมีดังนี้

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ซึ่งเป็นภาษีที่สำคัญที่สุดในหมวดภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองโดยปัญหาหลักๆ มีดังนี้

1.1 ปัญหาการประเมินภาษี เพราะฐานที่ใช้ในการประเมินภาษีเป็นฐานที่มีปัญหาในเชิงความหมายและการหามูลค่า กฎหมายระบุให้ใช้ “ค่ารายปี” ของโรงเรือนและที่ดินเป็นฐานในการประเมิน ค่ารายปีในความเข้าใจทั่วไปคือ “ค่าเช่ารายปี” กล่าวคือ ค่าเช่าที่ทรัพย์สิน (โรงเรือนและที่ดิน) พึ่งได้รับในระยะเวลา 1 ปี หากนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ โดย

สุจริตใจ ปัญหาคือ ค่ารายปีนี้ได้อะไรมาอย่างไร ค่าเช่ารายปีที่เจ้าของทรัพย์สินได้รับหรือเชื่อว่าได้รับนั้น อาจไม่ใช่ค่าเช่าที่แท้จริงที่ผู้เช่าได้จ่ายให้เจ้าของทรัพย์สินก็ได้ ซึ่งที่จ่ายจริงอาจสูงกว่าที่ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินพึงได้รับ หรือต่ำกว่าก็ได้ ข้อพิสูจน์ว่าเจ้าของทรัพย์สินได้รับค่าเช่าจริงเท่าไร เป็นสิ่งที่กระทำได้ยากมาก เนื่องจากการกำหนดค่าเช่านั้น ผู้ให้เช่าอาจคิดเล็ก คิดน้อย แยกทรัพย์สินออกเป็นส่วนๆ เพื่อเจตนาให้ค่าเช่าส่วนที่ต้องเสียภาษีดูน้อย (แต่ค่าเช่าโดยรวมเป็นค่าเช่าที่สูง)

1.2 ปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์ ในกระบวนการอุทธรณ์นี้ แม้กฎหมายจะกำหนดตัวอยู่ที่อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์ไว้แล้วอย่างชัดเจน แต่ก็เป็นการเน้นที่ตัวบุคคล หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาอุทธรณ์ก็ไม่ชัดเจน ไม่มีการกำหนดบรรทัดฐาน กลายเป็นเรื่องของดุลพินิจเฉพาะบุคคล โดยพิจารณาตกภาษีที่ประเมินแล้วในอัตรามากหรือน้อยก็ได้

1.3 ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ การเสียภาษีเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาของประชาชน การเก็บภาษีในระดับท้องถิ่นโดยผู้บริหารท้องถิ่นที่ได้รับตำแหน่งจากการลงคะแนนของชาวบ้าน ย่อมทำให้ผู้บริหารกังวลกับการเสียคะแนนนิยมที่ได้รับจากประชาชนและอาจเสียตำแหน่งไปในที่สุดเมื่อไม่ได้รับการเลือกตั้ง ความพยายามในการจัดเก็บภาษีให้น้อยเท่าที่จำเป็น และการลดหย่อนเพื่อเป็นการเอาใจประชาชนในท้องถิ่น จึงเป็นเหตุการณ์ปกติ ประสิทธิภาพการจัดเก็บจึงหย่อนยาน เจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติย่อมไม่อยู่ในวิสัยที่จะจริงจังกับหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีตามไปด้วย

1.4 ปัญหาการดำเนินคดีกับผู้ไม่ชำระภาษี เป็นกระบวนการที่ชัดเจนตามตัวบทกฎหมาย แต่ปัญหาเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในระดับปฏิบัติ การดำเนินคดีเป็นกระบวนการที่มีค่าใช้จ่ายสูง โดยเฉพาะกำลังเจ้าหน้าที่ที่ต้องเสียเวลามากกว่าคดีจะสิ้นสุด ความไม่พยายามดำเนินคดีจึงเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้น โดยหันมาเจรจาต่อรองระหว่างผู้ประเมินภาษีและผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษี ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสของการทุจริตได้สะดวกขึ้น

1.5 ปัญหาอัตรากำไรที่จัดเก็บ อัตราของภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ 12.5% จัดเป็นอัตรากำไรที่สูงพอสมควร อัตรากำไรเช่นนี้ไม่เอื้อต่อการเสียภาษีของเจ้าของโรงเรือนและที่ดิน โดยเฉพาะเมื่อการจัดเก็บเองมีปัญหาทั้งในแง่การบริหารและการประเมินค่ารายปี การเสียภาษีจึงไม่ได้รับความร่วมมือในระดับที่ควรจากเจ้าของโรงเรือนและที่ดินที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษี ถ้าอัตรากำไรที่ต้องเสียค่าความร่วมมือในการเสียภาษีน่าจะดีขึ้น

1.6 ปัญหาขอบข่ายหรือความครอบคลุมของภาษี ผู้เสียภาษีตามกฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ เจ้าของโรงเรือนและที่ดินให้เช่า หรือที่ใช้โรงเรือนและที่ดินประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรม ส่วนผู้เป็นเจ้าของโรงเรือนและที่ดิน แต่พำนักอาศัยอยู่ในโรงเรือนนั้นด้วยได้รับ

การยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี โดยกลุ่มประเภทหลังนี้จัดเป็นกลุ่มที่ใหญ่มาก ซึ่งมีการสันนิษฐานกันว่า อาจมีจำนวนระหว่าง 50–80 % ในเขตการปกครองท้องถิ่นหนึ่งๆ ทำให้จำนวนผู้ยื่นในข่ายที่ต้องเสียภาษีลดลงไปมาก

2. ภาษีบำรุงท้องที่

2.1 ราคาปานกลางของที่ดินไม่ทันสมัย ไล่ไม่ทันมูลค่าของที่ดินที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในประเทศไทยเพราะความเจริญทางเศรษฐกิจ

2.2 ความจริงจังกในการจัดเก็บ โดยที่ภาษีบำรุงท้องที่จัดเก็บจากที่ดินซึ่งผู้เป็นเจ้าของส่วนใหญ่คือ ชาวนาชาวไร่ ภาพลักษณ์โดยทั่วไปก็คือชาวนาชาวไร่เป็นคนยากจน ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอในการเสียภาษี ความพยายามเก็บภาษีอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยคือความพยายามจัดเก็บภาษีจากคนยากจนกลุ่มนี้เป็นสำคัญ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ชาวไร่ชาวนาที่มีที่ดินครอบครองเป็นจำนวนมากที่อยู่ในข่ายเสียภาษีบำรุงท้องที่ จัดเป็นผู้มีฐานะดีที่สามารถเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้อ

2.3 อัตราภาษี อัตราภาษีของภาษีบำรุงท้องที่เป็นอัตราที่ต่ำมาก จนไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่เสียไปในการจัดเก็บ นอกจากนี้อัตราภาษียังเป็นอัตราที่ถดถอย คือ อัตราภาษีสำหรับราคาปานกลางต่ำจะสูงกว่าอัตราภาษีสำหรับราคาปานกลางที่สูง

2.4 การลดหย่อน การลดหย่อนมีเจตนาเพื่อบรรเทาภาระภาษีของกลุ่มเกษตรกรเป็นหลัก กล่าวคือ ที่ดินที่ใช้ประกอบกิจกรรมเฉพาะประเภทไม้ล้มลุก เสียภาษีกึ่งหนึ่งของอัตราที่กำหนด แต่ถ้าเจ้าของที่ดินประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกด้วยตนเองแล้ว ให้เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินไร่ละ 5 บาท ข้อลดหย่อนเหล่านี้กลายเป็นช่องโหว่ของกฎหมายที่สนับสนุนให้ผู้เป็นเจ้าของที่ดินกลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่เกษตรกรโดยอาชีพเก็งกำไร โดยการปลูกไม้ล้มลุก เพื่อลดหย่อนภาษีที่พึงเสีย

3. ภาษีป้าย

3.1 อะไรคือป้ายที่สมควรเสียภาษี ป้ายที่แจ้งชื่อร้านค้าหรือกิจการอันเป็นประโยชน์ต่อผู้มาติดต่อควรเสียภาษีป้ายหรือไม่ ป้ายลักษณะนี้แตกต่างไปจากป้ายที่มีไว้สำหรับโฆษณา สินค้า/ร้านค้าที่ติดตั้งอยู่ในสถานที่ต่างๆ และนอกสถานที่ประกอบธุรกิจ ซึ่งในปัจจุบันต้องเสียภาษีป้ายทั้ง 2 ประเภท

3.2 ภาษีป้ายควรแตกต่างกันตามขนาดของป้าย แต่ควรหรือไม่ที่แตกต่างกันตามภาษาที่ใช้ประชาสัมพันธ์

3.3 การเก็บภาษีป้ายมีเจตนารมณ์เพื่อการระดมรายได้ให้แก่ท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว หรือเพื่อการควบคุมไม่ให้ทำลายสภาพแวดล้อมหรือทำให้สภาพแวดล้อมอาจตาเกินไปความแน่นอนในเรื่องวัตถุประสงค์จะช่วยให้การกำหนดอัตราภาษีป้ายที่เหมาะสม และในการบริหารการขออนุญาตติดตั้งป้ายมีประสิทธิภาพได้

3.4 อัตราภาษีป้าย ควรหรือไม่ที่จะกำหนดในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน สามารถเรียกเก็บภาษีในอัตราที่แตกต่างกันได้

4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 แหล่งที่มาของรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.1.1 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเงินจากภาษีอากรต่าง ๆ ได้แก่

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตท้องถิ่น ท้องถิ่นนั้นมีอำนาจจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเองและผู้บริหารมีอำนาจแต่งตั้ง “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “พนักงานเก็บภาษี” เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนด ตามพระราชบัญญัติกฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ภาษีโรงเรือนและที่ดินจัดเก็บจากทรัพย์สิน ได้แก่ 1. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และ 2. ที่ดินใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ทั้งนี้ ทรัพย์สินนั้นต้องไม่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นภาษีทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นภาษี ได้แก่

1. พระราชวังอันเป็นส่วนกำหนดสมบัติของแผ่นดิน
2. ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในส่วนของรัฐบาลหรือสาธารณะ และทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการรถไฟโดยตรง
3. ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะ โรงเรือนสาธารณะ ซึ่งกระทำกิจการนั้นมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคลและใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา
4. ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เพราะศาสนิกอย่างเดียวหรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์
5. ทรัพย์สินซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของไม่ได้อยู่อาศัย หรือให้ผู้อื่นอยู่นอกจากคนเฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกัน
6. ทรัพย์สินของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เองไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย หรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้
7. ทรัพย์สินซึ่งเจ้าของอยู่เองหรือให้ผู้อื่นเฝ้ารักษาและไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัย หรือประกอบการอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ ยังมีการลดหย่อนภาษีในกรณีที่ทรัพย์สินถูกซื้อตอนหรือทำลายระหว่างปีหรือทรัพย์สินทำขึ้นคั่นระหว่างปี ให้ประเมินค่ารายปีทรัพย์สินเฉพาะส่วนที่ใช้ประโยชน์ได้จากทรัพย์สินเท่านั้น สำหรับทรัพย์สินที่เจ้าของโรงเรียนติดตั้ง ส่วนควมที่สำคัญมีลักษณะเป็นเครื่องจักรกลไก เครื่องกระทำ หรือเครื่องกำเนิดสินค้าเพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่างในโรงเรียนให้ลดค่ารายปีลงเหลือ 1 ใน 3 ของค่ารายปีของทรัพย์สินรวมทั้งส่วนควมนั้น ผู้มีหน้าที่ในการเสียภาษี ได้แก่ เจ้าของทรัพย์สินหรือเจ้าของโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นๆ ในกรณีที่เจ้าของโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับเจ้าของที่ดินเป็นคนละเจ้าของกัน การจัดเก็บภาษีพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องประเมินหาค่ารายปีของทรัพย์สินที่เสียภาษี โดยประเมินจากจำนวนที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ในปีหนึ่งๆ และหากทรัพย์สินให้เข้าให้ถือว่าค่าเช่าคือรายปี แต่ถ้าที่เหตุอันสมควรที่ทำให้เห็นว่าค่าเช่านั้นไม่ใช่จำนวนเงินอันสมควรให้ เช่น ได้กรณีหาค่าเช่าไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจประเมินค่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด เมื่อหาค่ารายปีได้แล้ว จึงนำมาคิดคำนวณภาษีโดยคิดในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี

สำหรับวิธีการชำระภาษี ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องมายื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี และชำระภายใน 30 วัน นับถัดจากวันที่รับแจ้งการประเมินภาษีและหากผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่พอใจการประเมิน อาจยื่นตามแบบพิมพ์ที่กฎหมายกำหนดต่อผู้บริหารท้องถิ่นได้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับแจ้งการประเมินและหากยังไม่พอใจชี้ขาดของผู้บริหารท้องถิ่นจะนำคดีไปฟ้องต่อศาล ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำชี้ขาดก็ได้

ภาษีบำรุงท้องที่

ภาษีบำรุงท้องที่เป็นภาษีประเภทที่ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ของตนเองและให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินและเจ้าพนักงานสำรวจสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเรียกเก็บจากทรัพย์สินประเภท “ที่ดิน” ซึ่งหมายถึงพื้นดินทั่วไปและรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำค้วย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้แก่ เจ้าของที่ดิน ซึ่งหมายถึงบุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีกรรมสิทธิ์หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน

เจ้าของที่ดิน ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ สำหรับที่ดินดังนี้

1. ที่ดินเป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
 2. ที่ดินเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน หรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
 3. ที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ใช้ในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
 4. ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ
 5. ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัด ไม่ว่าจะให้ประกอบกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้า โดยมีได้หาผลประโยชน์
 6. ที่ดินที่เป็นสุสาน และฌาปนสถานสาธารณะ โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน
 7. ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือ หรือที่ใช้เป็นสนามบินของรัฐ
 8. ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับ โรงเรือนที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินอยู่แล้ว
 9. ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์ เจ้าของที่ดิน มิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น
 10. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการองค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนาญพิเศษของสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง
 11. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูตหรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน
 12. ที่ดินตามที่กำหนดในกระทรวง
- การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่จะต้องมีการประเมิน “ราคาปานกลางของที่ดิน” ซึ่งกฎหมายกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการตีราคาปานกลางที่ดิน โดยจะต้องตีราคาปานกลางของที่ดินในรอบระยะเวลา 4 ปี สำหรับการตีราคาปานกลางให้นำราคาที่ดินซึ่งซื้อขายกัน โดยสุจริตครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่า 3 ราย ในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี จำนวนถัวเฉลี่ยเป็นราคาปานกลาง

อัตราภาษีกำหนดเป็นบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัติ แบ่งเป็น 34 อัตราตามราคาปานกลางของที่ดิน โดยอัตราที่ 1-33 เป็นอัตราภาษีของราคาปานกลางที่ไม่เกินไร่ละ 30,000 บาท ซึ่งจะต้องเสียภาษี 70 บาท และอัตราที่ 34 เป็นอัตราภาษีที่ดินที่มีราคาปานกลางที่เกินไร่ละ 30,000 บาท ส่วนที่เกิน 30,000 บาท ให้เสียทุก 10,000 บาทต่อ 25 บาท เศษของ 10,000 บาท ถ้าถึง 5,000 บาท ให้ถือเป็น 10,000 บาท ถ้าไม่ถึง 5,000 บาท ให้ปัดทิ้งให้เสียภาษี 25 บาทต่อทุกๆ 10,000 บาทของราคาปานกลาง

อัตราภาษีทั้ง 34 อัตรา หากเป็นที่ดินใช้ประกอบกิจการเฉพาะประเภท ไม่ลี้มลูกให้เสียถึงอัตรา แต่ถ้าเจ้าของที่ดินประกอบการกิจการประเภทไม่ลี้มลูกนั้นด้วยตนเองให้เสียภาษีอย่างสูงไม่เกินร้อยละ 5 บาท สำหรับที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นอีก 1 เท่า สำหรับขั้นตอนการจัดเก็บภาษี เริ่มตั้งแต่เจ้าของที่ดินต้องยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเดือนมกราคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลาง และให้ใช้ทุกปีในรอบระยะเวลา 4 ปี

ภาษีป้าย

ภาษีป้ายเป็นภาษีที่ท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเองและบริหารท้องถิ่นใช้อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งผู้อนุญาต

ภาษีป้ายจัดเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่นเพื่อรายได้ ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณาไว้ในที่ใดก็ตาม ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายอื่น เช่น แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

เจ้าของป้ายเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย กรณีที่หาเจ้าของป้ายไม่ได้ให้ผู้นครอบครองป้ายเจ้าของหรือผู้นครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามลำดับ เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีสำหรับป้าย ดังนี้

1. ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ

2. ป้ายที่ต้องแสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า

3. ป้ายที่แสดงไว้ที่บริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว

4. ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์

5. ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารเพื่อประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้เพื่อหารายได้และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินกำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

6. ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

7. ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของ รัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

8. ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคาร สงเคราะห์ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

9. ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือ บริเวณ โรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

10. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

11. ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการ กุศลสาธารณะ โดยเฉพาะ

12. ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

13. ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอัตราภาษีป้ายเป็นไปตามอัตราที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งปัจจุบันกำหนดอัตราภาษีป้ายไว้ ดังนี้

- ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน อัตรา 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
- 2.ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศหรือปนกับภาพและ เครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
- ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย หรือป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อ 500 เซนติเมตร

หากป้ายใดเมื่อคำนวณแล้วมีภาษีต้องเสียต่ำกว่า 200 บาท ให้เสีย 200 บาท

4.1.2 รายได้ที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษานั้น และให้องค์การบริหารส่วน ตำบลได้รับทั้งจำนวน เมื่อมีการจัดเก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้แก่

- 1) เงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น
- 2) ค่าธรรมเนียมกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
- 3) เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วย ประมง
- 4) ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
- 5) ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

4.1.3 รายได้ที่ได้รับการจัดสรรให้เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นเป็นรายได้ที่เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้ว องค์กรบริหารส่วนตำบลจะได้รับการจัดสรร หรือแบ่งให้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎหมายนั้นหรือในกฎกระทรวง ได้แก่

1) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน เมื่อจัดเก็บได้ในจังหวัดจัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (พระราชบัญญัติรถยนต์พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก)

2) ค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม เมื่อจัดเก็บได้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ให้จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายกระทรวงมหาดไทย

4.1.4 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องออกข้อบัญญัติตำบล เพื่อเก็บเพิ่มขึ้นจากกฎหมายนั้น เป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นอัตราที่เรียกเก็บตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการนั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งที่มาของรายได้จากหลายๆ ทาง โดยเฉพาะรายได้ที่มาจากแหล่งรายได้ของตนเอง ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับพื้นที่และทรัพยากรต่างๆ ในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นสำคัญ บางองค์การบริหารส่วนตำบลมีทรัพยากรในพื้นที่มากก็จะมีแหล่งที่มาของรายได้มาก บางแห่งมีทรัพยากรในพื้นที่น้อยก็มีแหล่งที่มาของรายได้น้อย

4.2 การจัดเก็บรายได้ ประกอบด้วย

4.2.1 การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานผู้จัดเก็บรายได้ ดังนี้

- 1) การดำเนินการปรับปรุงสำนักงาน
- 2) สถานที่ให้บริการรับชำระภาษี
- 3) บุคลากรผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษี
- 4) จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บภาษี เพื่อให้มีความพร้อม ในการจัดเก็บภาษี
- 5) การปรับปรุงระบบบริหารจัดการในการจัดเก็บภาษี
- 6) การสร้างความประทับใจในการให้บริการประชาชนผู้เสียภาษี
- 7) การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้เสียภาษี
- 8) ความรวดเร็ว
- 9) ความถูกต้อง

10) ความเป็นธรรม

11) การจัดทำโครงการต่างๆ เช่น ออกหน่วยบริการจัดเก็บภาษีเคลื่อนที่ เป็นต้น

โดยสรุป การจัดเก็บรายได้ มีความสำคัญมากในการบริหารงานคลัง เพื่อการบริหารงานของท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ต้องบังคับให้กระทำและหน้าที่เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อความสะดวกสบายและความผาสุกของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลจะหารายได้มากขึ้นโดยขึ้นอยู่กับความพยายามในการจัดเก็บรายได้ การหาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ทั้งในด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานผู้จัดเก็บรายได้ ภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ประกอบด้วย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเรียกเก็บจากประชาชน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในลักษณะของการบังคับโดยไม่มีพันธะที่จะต้องตอบแทนแก่ผู้เสียภาษีโดยตรง วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีก็คือเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน และเพื่อเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุดหน้า รายได้จากการจัดเก็บภาษีนับเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นท้องถิ่นใดจะมีรายได้มากขึ้น ก็ขึ้นอยู่กับบริการของเจ้าหน้าที่ การบริหารการจัดเก็บภาษี รวมทั้งทัศนคติและความพึงพอใจของผู้มีหน้าที่เสียภาษีต่อเจ้าหน้าที่ และท้องถิ่นนั้นๆ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วันทนี อินทร์ศรี (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี พบว่า 1) อบต. ที่เป็นกรณีศึกษาทุก อบต. มีการริเริ่มในการจัดทำนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ไม่แตกต่างกันมากนัก เป็นที่น่าสังเกตว่า อบต. ในเขตชนบทมีความพยายามในการริเริ่มนโยบายในการจัดหารายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต. ในเขตเมือง 2) อบต. ที่มีลักษณะเป็นเมืองมีการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่เป็นตัวเงินมากกว่า อบต. ในเขตชนบท ส่วนการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงินพบว่า อบต. ในชนบทมีการจัดเก็บรายได้จากฐานรายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงินมากกว่า อบต. ในเขตเมือง และ 3) อบต. ส่วนใหญ่ยังขาดผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ด้านการจัดเก็บรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อระดับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นดังจะเห็นได้ชัดเจนว่า อบต. ที่มีความเป็นเมืองสูงมีจำนวนพนักงานที่ทำหน้าที่จัดเก็บรายได้มากกว่า อบต. ในเขตชนบท ข้อเสนอแนะ อบต. ควรเร่งรัดการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินของ อบต. เพื่อจะทำให้การจัดเก็บรายได้ครอบคลุมฐานรายได้และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้มากยิ่งขึ้น ผู้บริหารของ อบต. ควรมีการเพิ่มพูน

ความรู้และประสบการณ์ให้กับทางคณะผู้บริหารในเรื่องของนโยบายเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินให้มากยิ่งขึ้น เพื่อผู้บริหารจะได้นำความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมาริเริ่มนโยบายใหม่ๆ ในการเพิ่มรายได้ให้แก่ อบต. และผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานด้านการจัดเก็บรายได้ โดยการจัดจ้างเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับงาน นอกจากนี้ควรมีการจัดส่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ของ อบต. ไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ภาษีและทรัพย์สินเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ในวิธีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินแก่เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ จะทำให้การจัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รสสุคนธ์ ฟองมูล (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของผู้เสียภาษี ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีวุฒิทางการศึกษาขั้นสูงในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี ส่วนใหญ่จะเป็นประชาชนทั่วไปมีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่เสียภาษีกับองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการรับทราบเรื่องการเสียภาษีและด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนบุคลากรผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่จะทำการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเมื่อมีเวลาว่างและใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดเก็บภาษีในด้านของข้อมูลและการรายงานผลการจัดเก็บต่างๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละปีได้มีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อหาแนวทางและวางแผนการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุม ซึ่งได้มีการจัดทำทะเบียนค้ำชำระภาษีทุกประเภทขององค์การบริหารส่วนตำบลและมีการปรับปรุงทะเบียนค้ำชำระภาษีทุกประเภทให้เป็นปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ใช้วิธีการส่งหนังสือแจ้งเตือนการเสียภาษี การรายงานผลการจัดเก็บภาษีและรายงานลูกหนี้ค้างค้ำชำระหนี้ส่วนใหญ่จะมีการรายงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง แนวโน้มของการจัดเก็บรายได้ในช่วง 5 ปีผ่านมามีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนของภาษีค้ำชำระส่วนใหญ่แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการในเรื่องการส่งหนังสือแจ้งเตือนเป็นระยะ และเจ้าหน้าที่ได้มีการแบ่งความรับผิดชอบออกเป็นสัดส่วนและสามารถทำงานแทนกันได้ รวมทั้งได้มีการศึกษาขั้นตอนในการทำงานและทำความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บรายได้ที่อยู่เสมอ และมีการติดตามข่าวสาร ระเบียบหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง แนวคิดในการพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ ให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ ตลอดจนเร่งรัดการจัดเก็บให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ การพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ปรับปรุงกำหนดราคาค่าเช่ามาตรฐานกลางเฉลี่ยต่อตารางเมตรใหม่ เพื่อให้

สอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นจริง และเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการจัดเก็บภาษีของ องค์การบริหารส่วนตำบลไว้ให้มีบริการจัดเก็บภาษีประชาชนเคลื่อนที่โดยการให้บริการตาม หมู่บ้านต่างๆ ซึ่งอาจจะจัดเดือนละ 2-3 ครั้งก็ได้ รวมทั้งเปิดบริการชำระภาษีในวันหยุดราชการและ ควรมีการชี้แจงรายละเอียดของรายได้ที่ได้จากการเก็บภาษีของประชาชนว่าองค์การบริหารส่วน ตำบลนำไปใช้ประโยชน์ในด้านไหนบ้าง เพื่อแสดงให้เห็นความโปร่งใสในการทำงานมากขึ้น

จริยา ทับรอด (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บรายได้ในมุมมองของเจ้าหน้าที่เทศบาล ตำบลบางแก้ว อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง พบว่า ปัจจุบันเทศบาลตำบลบางแก้วจัดเก็บภาษีได้น้อย เนื่องจากผู้บริหารไม่เล็งเห็นความสำคัญในการจัดเก็บรายได้ ไม่ใส่ใจการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้เกิด จากผู้เสียภาษีในพื้นที่ส่วนใหญ่มีการชำระภาษีไม่ตรงภายในกำหนด มีความเข้าใจไม่ตรงกับ ข้อเท็จจริงและหลบเลี่ยงภาษี เนื่องจากประชาชนไม่ทราบว่าเงินภาษีที่เขาจ่ายไปเทศบาลนำไปทำ อะไร และที่สำคัญเขาได้รับประโยชน์อะไรบ้าง ในขณะที่เดียวกันและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลไม่ปฏิบัติงาน ตามระเบียบที่ระบุไว้ในกฎหมาย ขาดความรู้ความสามารถที่เพียงพอ ขาดการเอาใจใส่ทางเทศบาล ตำบลบางแก้วมีความพร้อมในด้านของการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มาชำระภาษีท้องถิ่น เช่น มี การเตรียมความพร้อมในเรื่องของสถานที่จอดรถ บุคลากร การจัดทำเอกสารต่างๆ เพื่อเป็นการ แนะนำประชาชนในการชำระภาษี ตลอดจนการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษีอากรให้แก่ ประชาชน ซึ่งพบว่า เทศบาลได้มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องภาษีแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดโครงการอบรม การจัดทำคู่มือประชาชน การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ เอกสารแผ่นพับ เสียง ตามสาย เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าในด้านการพัฒนาฐานข้อมูลภาษีท้องถิ่นของเทศบาลในปัจจุบันยัง ไม่ได้มีการพัฒนาเท่าที่ควรต้องมีการปรับปรุงอีก ทั้งนี้เพราะการขาดงบประมาณในการดำเนินการ อีกทั้งยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และทักษะในเรื่องฐานข้อมูลภาษีท้องถิ่นโดยตรง ด้วยเหตุนี้เทศบาลต้อง สรรหานักวิชาการเข้ามาทำหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สิน เพื่อให้เทศบาลเกิดความคล่องตัว และเกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและในขณะเดียวกัน ต้องมีการพัฒนานักวิชาการ และจัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ควบคู่ไปด้วย

บุษฎี โพธิ์อ่อง (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ของเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า มีปัญหาในแต่ละด้านดังนี้

1. ปัญหาด้านนโยบายการบริหาร ขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขาดการเร่งรัดการจัดเก็บและ ติดตามทวงถามผู้ที่ไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ใช้บังคับเป็นเวลานานการกำหนดอัตราภาษีไม่สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ขาด เครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัย ประชาชนต่อต้านและคัดค้านการชำระภาษี
2. ปัญหาด้านบุคลากร ขาดการพัฒนาบุคลากรให้ความรู้ความชำนาญการด้านกฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน ผู้ปฏิบัติขาด

การเรียนรู้ระเบียบ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง วิธีการปฏิบัติใช้วิธีเรียนรู้จากคนเก่าๆ ที่เคยปฏิบัติมาก่อนทำให้การทำงานไม่เป็นบรรทัดฐาน การให้บริการแก่ผู้มาชำระภาษีล่าช้าและไม่มีการประสานงานขาดการเร่งรัดการบังคับภาษี 3. ปัญหาด้านฐานข้อมูล ไม่มีการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ข้อมูลขาดความถูกต้องเนื่องจากผู้สำรวจภาคสนามไม่มีความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์ในการสำรวจ ผู้ปฏิบัติขาดความรู้ทักษะในการทำแผนที่ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ และการควบคุมคุณภาพของขั้นตอนการดำเนินการและผลงานต่างๆ ไม่เข้มข้นการจัดเก็บในรูปแบบของกระดาษ ไม่เป็นระบบ ไม่ครบถ้วน ใช้เวลานานในการค้นหา มีความผิดพลาดในการประเมินภาษีเนื่องจากข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน 4. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและการเมือง การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินไม่สามารถจัดเก็บได้ครบถ้วนเนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การประเมินภาษีไม่เป็นธรรม ประชาชนหลีกเลี่ยงการชำระภาษีและไม่เข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการบริหารการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเทศบาลตำบลหนองบัว มีดังต่อไปนี้ 1. แนวทางแก้ไขด้านนโยบายการบริหาร ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดเก็บภาษีอย่างจริงจัง จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเผยแพร่ข่าวสาร เปิดช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างหลากหลาย เช่น โฆษณาสื่อทางโทรทัศน์ จัดให้มีการประกาศหลักเกณฑ์การประเมินสำหรับสิ่งปลูกสร้าง อัตราภาษี และอื่นๆ ที่จำเป็นก่อนการเก็บภาษี ลดขั้นตอนการชำระภาษี และให้มีการรับชำระภาษีแบบถึงบ้านเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ซึ่งใช้บังคับเป็นเวลานาน เพื่อสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน 2. แนวทางแก้ไขด้านบุคลากร พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความชำนาญการด้านกฎหมาย การ จัดประชุมชี้แจงเป็นประจำ เพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน จัดให้มีฝ่ายต้อนรับให้คำแนะนำสำหรับผู้มาชำระภาษี ปรับรื้อระบบวิธีการทำงานจากการเรียนรู้จากคนที่เคยปฏิบัติมาก่อนให้ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ สร้างขวัญและกำลังใจด้วยคำชมเชยในการปฏิบัติหน้าที่ต่อสาธารณะชน 3. แนวทางแก้ไขด้านฐานข้อมูล จัดเก็บข้อมูลต่างๆ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการค้นหาข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ขอความร่วมมือจากเจ้าของทรัพย์สินที่เปลี่ยนแปลงผู้ถือครองทรัพย์สินและนำมาปรับปรุงเพื่อความถูกต้องของข้อมูล 4. แนวทางแก้ไขด้านเศรษฐกิจและการเมืองให้มีการประชุมชี้แจงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จัดให้มีการส่งเสริมการขายสินค้าในชุมชน (หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์) เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน

ยุวภา วงศ์ประชา (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม การจัดเก็บรายได้จึงเป็นเพียงภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ ด้านปัจจัย

การนำเข้าพบว่า ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้มีน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ปัจจัยนำเข้าด้านงบประมาณมีงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ ปัจจัยนำเข้า ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ มีการจัดทำป้ายแสดงรายละเอียด วิธีปฏิบัติ และช่วงเดือนที่ต้องชำระภาษีไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างชัดเจน ด้านกระบวนการดำเนินงานรายได้หลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองโดยตรงได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และอากรการฆ่าสัตว์ ด้านการติดตามและตรวจสอบมีการสรุปประเด็นปัญหาแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนการปฏิบัติการในปีถัดไป ปัญหาอุปสรรค และแนวทางปรับปรุงการจัดเก็บรายได้พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม ควรมีการจัดทำตารางการปฏิบัติงานแจ้งให้กับประชาชนทราบล่วงหน้า ด้านปัจจัยนำเข้า ควรให้การสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ ด้านกระบวนการดำเนินงานควรมีการจัดทำโครงสร้างพัฒนาการจัดเก็บรายได้ ด้านการติดตามและตรวจสอบ ควรมีการสรุปปัญหาในการจัดเก็บรายได้ทุกปีแล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาปรับปรุงและแก้ไขปัญหา

อรรถพล กันทะเนตร (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่าบุรี จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บรายได้จำนวน 44 คน ส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 41-50 ปี การศึกษาสูงกว่าปริญญา ตำแหน่ง จนท./จพง. จัดเก็บ มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน้าที่ มากกว่า 5 ปี อยู่ใน อบต. ขนาดกลาง มีการจัดเก็บรายได้พอดีกับประมาณการที่ตั้งไว้ ปัญหาการจัดเก็บรายได้ ด้านปัจจัยภายในองค์กร ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บรายได้ ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดเก็บรายได้ ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับภาษีอากร และด้านการติดตามผล แนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดเก็บรายได้คือ ควรมีการออกหนังสือเวียนแจ้งผู้เสียภาษีและควรมีการออกสำรวจสอบผู้เสียภาษีรายใหม่และเร่งรัดหนี้ค้างชำระสำหรับผู้ที่ยังไม่ชำระภาษี เพื่อที่จะทำให้การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเก็บได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการเสียภาษีขั้นตอนการเสียภาษีอากรและประชาสัมพันธ์โดยการจัดนิทรรศการให้ความรู้ด้านภาษีอากรแก่ประชาชน และควรมีการติดตามประเมินผล เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรภัทร์ อาสาธุธร (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งโคม อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งโคม อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ด้านการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ ความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเจ้าหน้าที่ รองลงมา

คือ ขั้นตอนและวิธีการในการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ความพร้อมและจำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติงาน รองลงมาคือ ใบอนุญาตและค่าปรับ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับ ขั้นตอนและวิธีการในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับที่ปฏิบัติในปัจจุบัน และความเข้าใจในเรื่องการจัดเก็บขั้นตอนและวิธีการในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่ปฏิบัติงานในปัจจุบัน ด้านการจัดเก็บภาษีป้าย คือ การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเกิดความเข้าใจ และด้านการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับของเจ้าหน้าที่ แนวทางการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งโคม ด้านการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ควรจัดการอบรม การทำงานในการจัดเก็บรายได้ ด้านกฎหมาย ระเบียบสำหรับเจ้าหน้าที่จัดเก็บก่อนการปฏิบัติงานทุกครั้ง เพื่อจะได้เกิดมาตรฐานเดียวกันในการทำงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ควรเพิ่มกรอบอัตรากำลังในส่วนบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บรายได้ให้เพียงพอต่อการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ด้านการจัดเก็บภาษีป้าย ควรจัดศูนย์ และเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนเป็นระยะ เช่น ช่วงก่อนระยะชำระภาษีระหว่างเวลาชำระภาษี และหลังระยะเวลาชำระภาษี เพื่อเตรียมความพร้อมในการวางแผน และเพื่อให้ประชาชนทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง และด้านการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าปรับ ควรจัดการอบรม การทำงานในการจัดเก็บรายได้ ด้านกฎหมาย ระเบียบสำหรับเจ้าหน้าที่จัดเก็บก่อนการปฏิบัติงานทุกครั้ง เพื่อจะได้เกิดมาตรฐานเดียวกันในการทำงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

รัตนา รุ่งตรานนท์ (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเทศบาลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เทศบาลหางดง มีการดำเนินงานตามกระบวนการขั้นตอนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดเก็บภาษีที่ทะลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลทันสมัยเป็นปัจจุบัน ทำให้การจัดการข้อมูลดังกล่าวให้มีความทันสมัยครอบคลุมเป็นปัจจุบันและสามารถสืบค้นได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้จัดเก็บได้อย่างถูกต้องครบถ้วน มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เสียภาษียอมรับและยินดีเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการเสียภาษีให้กับท้องถิ่น เป็นเลิศในด้านการจัดเก็บภาษี มีการจัดเก็บด้วยความถูกต้อง ครบถ้วน ยุติธรรม ทุกรายบนพื้นฐานความจริง ส่งผลให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วนมากที่สุด บุคลากรสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เสียภาษีอย่างถูกต้องในการเสียภาษี ทำให้จัดเก็บภาษีได้ตามกำหนดระยะเวลา มีการพัฒนาบริการที่เป็นเลิศ เพื่อสร้างความยอมรับให้ประชาชนให้เกิดความพึงใจและภาพลักษณ์ที่ดีให้องค์กร ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บมีการจัดเก็บเชิงรุก เรียกเก็บที่สะดวกที่สุด ส่งผลให้มีการจัดเก็บได้ตรงตามเป้าหมายเป็นเลิศในด้านการจัดเก็บ และพบอีกว่าการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้นำมีความสำคัญที่สุด คือ มีนโยบายที่เป็นธรรม ชัดเจน กล้าที่เปลี่ยนแปลง เจ้าหน้าที่

มีความทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ผู้นำในชุมชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ผู้เสียภาษียอมรับในการจัดเก็บและมีส่วนร่วมในการเสียภาษี จึงเป็นแรงขับเคลื่อนให้การจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดเก็บได้ทะลุเป้าหมาย

วรรณิภา บุญชู (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า 1. สภาพการ จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร มีสภาพในการจัดเก็บรายได้ ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานผู้จัดเก็บรายได้ มีคำสั่งการแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในส่วนการคลัง มีการกำหนดเป้าหมาย ในการจัดเก็บรายได้ในแต่ละปีงบประมาณเพิ่มมากขึ้น มีการเปรียบเทียบรายได้ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บ ได้จริงในปีงบประมาณที่ผ่านมา ด้านการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนลูกหนี้ภาษี มีการดำเนินการสำรวจรายการทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายที่ต้องเสียภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ มีการจัดทำหนังสือแจ้งให้เจ้าของทรัพย์สินยื่นแบบแสดงรายการและแจ้งการประเมินภาษี ด้านการสำรวจพื้นที่จัดเก็บภาษี มีการอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ ผู้นำ หมู่บ้านในการสำรวจพื้นที่จัดเก็บภาษี มีการประชาสัมพันธ์การกำหนดเกณฑ์การลดหย่อนจำนวนพื้นที่ที่ทำการสำรวจเพื่อชำระภาษี ด้านการประชาสัมพันธ์การจัดเก็บภาษี มีการดำเนินประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาในการจัดเก็บรายได้ มีการจัดประชุม สัมมนา อบรม ชี้แจงสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้นำ หมู่บ้าน ในการช่วยประชาสัมพันธ์การจัดเก็บรายได้ 2. ปัญหาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานผู้จัดเก็บรายได้ ปัญหาและอุปสรรคอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานผู้จัดเก็บรายได้ ขาดระบบการบริหารงานที่ดีของหน่วยงาน ด้านการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนลูกหนี้ภาษี ปัญหาการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนลูกหนี้ภาษี มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนลูกหนี้ภาษี เนื่องจากปัญหาที่กรรมสิทธิ์ในการครอบครองที่ดิน ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ เอกสารสิทธิ์ สปก. การยื่นเอกสารยังไม่ตรงความเป็นจริง ขาดอุปกรณ์ด้านคอมพิวเตอร์ในการบันทึกทะเบียนลูกหนี้ภาษี ด้านการสำรวจพื้นที่จัดเก็บภาษี ปัญหาการสำรวจพื้นที่จัดเก็บภาษี เกิดจากการขาดบุคลากรในการดำเนินการสำรวจพื้นที่ ขาดการประสานความร่วมมือกับส่วนโยธาในการออกสำรวจพื้นที่ภาษี ด้านการประชาสัมพันธ์คือ การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้บังคับจัดเก็บภาษี การเปลี่ยนแปลงข้อกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติต่างๆ สู่ประชาชน มีความล่าช้า ประชาชนไม่ให้ความสนใจ องค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งมิได้ประชาสัมพันธ์ถึงการนำเงินที่ได้จากการจัดเก็บรายได้ จะนำไปพัฒนาในพื้นที่ในรูปแบบของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในการบริหารงบประมาณ 3. แนวทางพัฒนาการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร ด้านการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานผู้จัดเก็บรายได้ ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์การบริหาร

ส่วนตำบล มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายระเบียบ เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้และผู้เสียภาษีมีหน้าที่การเสียภาษีอากร ด้านการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนลูกหนี้ภาษี ตรวจสอบการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนลูกหนี้ภาษีในปีที่ผ่านมาแล้วนำมาวิเคราะห์วางแผนการจัดทำในปีงบประมาณถัดไป และจัดหาบุคลากร และประสานความร่วมมือในการสำรวจการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน รายงานข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคที่ได้รับการจัดทำแผนที่ภาษีและทรัพย์สินให้แก่ผู้นำหมู่บ้าน ผู้บริหาร หัวหน้าส่วน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบ ด้านการสำรวจพื้นที่การคำนวณพื้นที่จัดเก็บภาษีและพัฒนาบุคลากรให้มีความชำนาญ เครื่องมือเครื่องใช้ และเข้าใจกฎหมายระเบียบต่างๆ ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหน่วยงาน เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ ด้านการประชาสัมพันธ์การจัดเก็บภาษี เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้บังคับจัดเก็บภาษี และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อกฎหมายและระเบียบปฏิบัติต่างๆ ควรประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่ได้รับทราบโดยทั่วถึงและรวดเร็ว ประชาสัมพันธ์การบริหารงบประมาณที่ได้มาจากเงินภาษีของประชาชนให้หมู่บ้าน หน่วยงานในพื้นที่ต่างๆ ทราบ

อัญชลี สุวรรณภูฏ (2554: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลละเว อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลละเว ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน ปัญหาการขาดบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษี ซึ่งมีไม่เพียงพอกับปริมาณงานและปัญหาประชาชนเข้าใจผิดคิดว่าภาษีโรงเรือนและที่ดินซ้ำซ้อนกับภาษีสรรพากร ด้านภาษีป้ายปัญหาประชาชนยังไม่เข้าใจ และไม่ชัดเจนในห้วงระยะเวลาการจัดเก็บภาษีป้าย ด้านภาษีบำรุงท้องที่ บุคลากรขาดการมอบหมายงานให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนเวลาออกไปปฏิบัติราชการนอกพื้นที่ แนวทางการแก้ไขปัญหการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลละเว ด้านภาษีโรงเรือนและที่ดิน ควรเพิ่มกรอบอัตรากำลังในส่วนของบุคลากรปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีและฝึกอบรมการจัดเก็บภาษี เพื่อให้มีความชัดเจนแม่นยำในเรื่องระเบียบ กฎหมาย ด้านภาษีป้ายควร ประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีป้าย จะต้องมีการเสียภาษี และด้านภาษีบำรุงท้องที่ ควรฝึกอบรมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งจากวิทยากรผู้มีความสามารถ ตลอดทั้งข้อมูลของผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ที่เปลี่ยนมือตลอดเวลา ต้องมีการติดตามให้เป็นปัจจุบัน

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลใน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ และด้านการตรวจสอบติดตาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาได้อาศัยแนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 มาเป็นแนวทาง และกรอบความคิดในการศึกษาเรื่อง การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งดำเนินการตามระเบียบวิธี ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ทั้งหมดจำนวน 68 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1) ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ระเบียบกฎหมาย หนังสือและเอกสารตำราต่างๆ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและโครงสร้างเนื้อหาในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

2) สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการศึกษา โดยพิจารณาถึงรายละเอียดให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นโดยความเห็นชอบและคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้สอบถามผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 17 แห่ง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ เพื่อสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น แยกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน 1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับคะแนน 2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับคะแนน 3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เป็นการแสดงความคิดเห็นของปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 ทดสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (รายชื่อปรากฏในภาคผนวก) เพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามครอบคลุม และสอดคล้องกับชื่อเรื่อง คำถาม นำการวิจัย วัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการศึกษา เพื่อปรับแก้ไขให้ง่ายต่อการตอบคำถามของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำผลรวมของคะแนนผู้ทรงคุณวุฒิหารด้วยจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าดัชนีที่ได้จะต้องมีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ค่า IOC ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.97

2.4 ทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดลองใช้กับพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 30 ราย นำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม

ไปตรวจให้คะแนน หากความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ 0.862 จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 3.1 ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามแจกให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี กรอกข้อมูลลงในแบบสอบถามแล้วขอรับกลับคืนด้วยตนเอง
- 3.2 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2556
- 3.3 ตรวจสอบความความเรียบร้อยสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
- 3.4 รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล เครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า คำตอบมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บังอร ควรประสงค์, 2543: 49)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา เรื่อง การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ทั้งหมดจำนวน 68 คน มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ไว้ 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น แยกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นของปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

สำหรับสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้มีความหมายดังต่อไปนี้

n	หมายถึง	จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรบริหารส่วนตำบล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน) (n = 68)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
หญิง	53	22.10
ชาย	15	77.90
2. อายุ		
อายุ 20-30 ปี	3	4.40
อายุ 31-40 ปี	12	17.70
อายุ 41-50 ปี	36	52.90
อายุ 51 ปีขึ้นไป	17	25.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	0	0.00
ปวช.	6	8.80
ปวส./ปวท. หรือ อนุปริญญา	13	19.10
ปริญญาตรี	32	47.10
สูงกว่าปริญญาตรี	17	25.00
4. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน		
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	17	25.00
หัวหน้าส่วนการคลัง	17	25.00
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	17	25.00
ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	17	25.00
5. ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล		
ขนาดเล็ก	8	11.80
ขนาดกลาง	56	82.30
ขนาดใหญ่	4	5.90

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน) (n = 68)	ร้อยละ (100.00)
6. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กร		
บริหารส่วนตำบล		
ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00
1 - 3 ปี	6	8.80
4 - 5 ปี	23	33.80
6 ปีขึ้นไป	39	57.40
รวม	68	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เพศ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 และเป็นเพศชาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90

อายุ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมา มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดมี อายุ 20-30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40

ระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 น้อยที่สุดมีระดับการศึกษา ปวช. จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 และไม่มีคนที่ มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย

ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ดำรงตำแหน่งต่างๆ ตำแหน่งละ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 รองลงมา เป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 และน้อยที่สุดเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นระยะ 6 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.40 รองลงมาปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นระยะเวลา 4-5 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 น้อยที่สุดเป็นระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 และไม่มี ผู้ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นระยะเวลาดำกว่า 1 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง แยกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้าน โครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวมและรายด้าน ดังแสดงในตารางที่ 4.2-4.8

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน

การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น	3.59	0.727	เห็นด้วยมาก
2. ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ	3.46	0.867	เห็นด้วยปานกลาง
3. ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	3.67	0.725	เห็นด้วยมาก
4. ด้านบุคลากร	3.64	0.555	เห็นด้วยมาก
5. ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์	4.09	0.597	เห็นด้วยมาก
6. ด้านการตรวจสอบติดตาม	3.86	0.674	เห็นด้วยมาก
รวม	3.72	0.691	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.72$ และ S.D. = 0.691) เมื่อแยกรายด้านพบว่า ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$ และ S.D. = 0.597) รองลงมาคือ ด้านการตรวจสอบติดตาม ($\bar{X} = 3.86$ และ S.D. = 0.674) และด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.46$ และ S.D. = 0.867)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น

ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. อัตราภาษีบำรุงท้องที่ และอัตราภาษีป้าย จัดเก็บในอัตราที่ต่ำมาก ทำให้จัดเก็บภาษี ได้จำนวนน้อย ไม่พอต่อรายจ่ายในการ จัดเก็บภาษี	3.79	0.561	เห็นด้วยมาก
2. ฐานภาษีบำรุงท้องที่ กำหนดจากราคา ปานกลางของที่ดิน มีความไม่เหมาะสม กับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป	4.00	0.386	เห็นด้วยมาก
3. ฐานภาษีโรงเรือนและที่ดิน คำนวณจาก ค่ารายปีของทรัพย์สิน ในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กฎหมายกำหนด ช่วยลดปัญหาการใช้ ดุลพินิจของเจ้าพนักงาน	3.85	0.629	เห็นด้วยมาก
4. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ถูกกำหนดไว้ชัดเจน และเป็นบรรทัดฐาน ในการปฏิบัติ	3.50	0.906	เห็นด้วยปานกลาง
5. การดำเนินคดีกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี หรือ ผู้ไม่ชำระภาษีเป็นไปโดยเคร่งครัด และ เสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ	2.79	1.153	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.59	0.727	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=3.59$ และ S.D. = 0.727) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ฐานภาษีบำรุงท้องที่กำหนดจากราคापานกลางของที่ดินมีความไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.00$ และ S.D. = 0.386) รองลงมาคือ ฐานภาษีโรงเรือนและที่ดิน คำนวณจากค่ารายปีของทรัพย์สิน ในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ช่วยลดปัญหาการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงาน ($\bar{X}=3.85$ และ S.D. = 0.629) และมีการดำเนินคดีกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี หรือผู้ไม่ชำระภาษีเป็นไปโดยเคร่งครัด และเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.79$ และ S.D. = 1.153)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน	3.76	0.755	เห็นด้วยมาก
2. วิธีการคำนวณภาษีแต่ละประเภทคำนวณตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอย่างเป็นธรรม และเสมอภาค	3.84	0.704	เห็นด้วยมาก
3. กฎหมาย ระเบียบและคำสั่งในการปฏิบัติงานด้านจัดเก็บภาษี มีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน	3.41	0.717	เห็นด้วยปานกลาง
4. ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นเอื้อต่อการหลบเลี่ยงภาษีของผู้เสียภาษี	3.19	1.261	เห็นด้วยปานกลาง
5. กฎหมายมีบทลงโทษผู้หลีกเลี่ยงการชำระภาษีท้องถิ่น ทั้งทางแพ่งและทางอาญามีบทลงโทษที่ยังไม่รุนแรงเพียงพอ	3.59	0.902	เห็นด้วยมาก
6. มีวิธีการจัดการกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี หรือผู้ไม่ชำระภาษีโดยการใช้มาตรการทางด้านกฎหมายบังคับ อย่างเป็นธรรม และเสมอภาค	2.97	0.863	เห็นด้วยปานกลาง
รวม	3.46	0.867	เห็นด้วยปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$ และ S.D. = 0.867) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า วิธีการคำนวณภาษีแต่ละประเภทคำนวณตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอย่างเป็นธรรม และเสมอภาค อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$ และ S.D. = 0.704) รองลงมาคือกฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.76$ และ S.D. = 0.755) และมีวิธีการจัดการกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี หรือผู้ไม่ชำระภาษีโดยการใช้มาตรการทางด้านกฎหมายบังคับ อย่างเป็นธรรม และเสมอภาค อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.97$ และ S.D. = 0.863)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการวางแผนปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีประจำปี	4.01	0.532	เห็นด้วยมาก
2. มีการประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีและระยะเวลาการรับชำระภาษีแต่ละประเภทอย่างทั่วถึง	4.03	0.422	เห็นด้วยมาก
3. มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนวิธีการชำระภาษีให้แก่ประชาชนทราบ	3.82	0.517	เห็นด้วยมาก
4. มีการปรับลดระยะเวลาในการให้บริการชำระภาษียก	3.75	0.817	เห็นด้วยมาก
5. มีการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน ทำให้การสืบค้นง่ายสะดวก และรวดเร็ว	2.49	1.310	เห็นด้วยน้อย
6. มีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษีไว้อย่างเหมาะสม	3.94	0.751	เห็นด้วยมาก
รวม	3.67	0.725	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.62$ และ S.D. = 0.720) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีและระยะเวลาการรับชำระภาษีแต่ละประเภทอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.03$ และ S.D. = 0.422) รองลงมาคือ มีการวางแผนปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีประจำปี ($\bar{X} = 4.01$ และ S.D. = 0.532) และมีการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน ทำให้การสืบค้นง่าย สะดวก และรวดเร็ว อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.49$ และ S.D. = 1.310)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. บุคลากรด้านการจัดเก็บภาษีของ อบต. มีจำนวนเพียงพอต่องานและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย	3.06	0.790	เห็นด้วยปานกลาง
2. เจ้าหน้าที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดเก็บภาษี	3.79	0.407	เห็นด้วยมาก
3. ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีได้รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยการเข้ารับการฝึกอบรมในด้านระเบียบกฎหมายอยู่เสมอ	3.85	0.653	เห็นด้วยมาก
4. ปริมาณงานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม สามารถปฏิบัติงานได้ตามกำหนดเวลา	3.84	0.371	เห็นด้วยมาก
รวม	3.64	0.555	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.64$ และ S.D. = 0.555) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีได้รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยการเข้ารับการฝึกอบรมในด้านระเบียบกฎหมายอยู่เสมอ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.85$ และ S.D. = 0.653) รองลงมาคือ ปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย มีความเหมาะสม สามารถปฏิบัติงานได้ตามกำหนดเวลา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.84$ และ S.D. = 0.371) และบุคลากรด้านการจัดเก็บภาษี ของ อบต. มีจำนวนเพียงพอต่องานและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.06$ และ S.D. = 0.790)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์

ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สภาพภูมิทัศน์ของ อบต. มีความสวยงาม และมีความพร้อมในการให้บริการแก่ประชาชนที่มาชำระภาษี	3.96	0.721	เห็นด้วยมาก
2. สถานที่ตั้งของ อบต. มีระยะไม่ไกลจากบริเวณแหล่งชุมชนของพื้นที่	3.79	0.724	เห็นด้วยมาก
3. วัสดุสำนักงาน เครื่องเขียน แบบพิมพ์ มีเพียงพอต่อการบริการประชาชน	4.31	0.526	เห็นด้วยมาก
4. เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ มีปริมาณเพียงพอต่อการให้บริการประชาชน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว	4.19	0.432	เห็นด้วยมาก
5. มีการจัดเตรียมสถานที่สำหรับผู้เสียภาษี บริเวณที่นั่งรับรองประชาชนที่มาติดต่อชำระภาษี อย่างเพียงพอและสะดวกสบาย	4.19	0.580	เห็นด้วยมาก
รวม	4.09	0.597	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.09$ และ $S.D. = 0.597$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าวัสดุสำนักงาน เครื่องเขียนแบบพิมพ์ มีเพียงพอต่อการบริการประชาชน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.31$ และ $S.D. = 0.526$) รองลงมาคือ มีการจัดเตรียมสถานที่สำหรับผู้เสียภาษีบริเวณที่นั่งรับรองประชาชนที่มาติดต่อชำระภาษีอย่างเพียงพอและสะดวกสบาย และเครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์มีปริมาณเพียงพอต่อการให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.19$ และ $S.D. = 0.580$) และ ($\bar{X} = 4.19$ และ $S.D. = 0.432$) ตามลำดับ และสถานที่ตั้งของ อบต. มีระยะไม่ไกลจากบริเวณแหล่งชุมชนของพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.79$ และ $S.D. = 0.724$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการตรวจสอบติดตาม

ด้านการตรวจสอบติดตาม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมินภาษีกับทะเบียนทรัพย์สินของผู้ชำระภาษี	4.28	0.619	เห็นด้วยมาก
2. มีการรายงานผลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น และลูกหนี้ค้างเป็นประจำทุกเดือน	3.43	1.150	เห็นด้วยปานกลาง
3. ควบคุมการปฏิบัติงานโดยการเปรียบเทียบประมาณการรายรับกับรายได้ที่ได้รับจริง	3.88	0.659	เห็นด้วยมาก
4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานที่วางไว้	3.69	0.553	เห็นด้วยมาก
5. มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการยื่นแบบ	3.82	0.455	เห็นด้วยมาก
6. มีการติดตามผู้ชำระภาษีให้เป็นไปตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้	4.07	0.606	เห็นด้วยมาก
รวม	3.86	0.674	เห็นด้วยมาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการตรวจสอบติดตาม โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=3.86$ และ $S.D.=0.674$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมินภาษีกับทะเบียนทรัพย์สินของผู้ชำระภาษี อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.28$ และ $S.D.=0.619$) รองลงมาคือ มีการติดตามผู้ชำระภาษีให้เป็นไปตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ ($\bar{X}=4.07$ และ $S.D.=0.606$) และมีการรายงานผลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นและลูกหนี้ค้างเป็นประจำทุกเดือน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.43$ และ $S.D.=1.150$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม โดยการแจกแจงความถี่ ดังแสดงในตารางที่ 4.9 – 4.14

ตารางที่ 4.9 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษี
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา การจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	จำนวน (ความถี่)
1. หลักเกณฑ์การประเมินภาษีบำรุง ท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดิน ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน	1. รัฐบาลควรกำหนดหลักเกณฑ์การ ประเมินภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือน และที่ดินใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความ เจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน	64
2. โครงสร้างภาษีมีความซ้ำซ้อน ในการปฏิบัติงาน ไม่มีการปรับปรุง ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ ในปัจจุบัน	2. รัฐบาลควรปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้ เป็นระบบ เพื่อให้สามารถจัดเก็บได้ถูกต้อง และเป็นธรรม ไม่มีความซ้ำซ้อนในการ ปฏิบัติงาน	62
3. ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับภาษี ท้องถิ่นยังเอื้อต่อการหลบเลี่ยงภาษี ของผู้มีหน้าที่เสียภาษี	3. ควรมีการแก้กฎหมายเกี่ยวกับบทลงโทษ สำหรับผู้ที่ไม่ได้ชำระภาษีให้เหมาะสมกับ สภาพความเป็นจริง	60

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น เห็นว่าหลักเกณฑ์การประเมินภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดิน
ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินภาษี
บำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดินเพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจใน
ปัจจุบันมากที่สุด (ความถี่ = 64) รองลงมาคือ เห็นว่าโครงสร้างภาษีมีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน
ไม่มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรปรับปรุงโครงสร้างภาษี
ให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถจัดเก็บได้ถูกต้องและเป็นธรรม ไม่มีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน
(ความถี่ = 62) และน้อยที่สุดเห็นว่า ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นยังเอื้อต่อการหลบเลี่ยง
ภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ดังนั้น ควรมีการแก้กฎหมายเกี่ยวกับบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ได้ชำระภาษี
ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง (ความถี่ = 60)

ตารางที่ 4.10 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	จำนวน (ความถี่)
1. กฎหมายมีบทลงโทษผู้หลีกเลี่ยงการชำระภาษีท้องถิ่น ทั้งทางแพ่งและทางอาญา มีบทลงโทษที่ยังไม่รุนแรงเพียงพอ	1. รัฐบาลควรมีการแก้กฎหมายเกี่ยวกับบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ได้ชำระภาษีให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง	64
2. กฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้ยังไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน	2. รัฐบาลควรปรับปรุงระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับภาษีของท้องถิ่นให้ทันสมัยชัดเจน เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการมีแนวทางปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	60

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ส่วนมากเห็นว่ากฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้ยังไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรปรับปรุงระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับภาษีของท้องถิ่นให้ทันสมัยชัดเจน เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการมีแนวทางปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ความถี่ = 64) และรองลงมาเห็นว่ากฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้ยังไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรปรับปรุงระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับภาษีของท้องถิ่นให้ทันสมัยชัดเจน เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการมีแนวทางปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ความถี่ = 60)

ตารางที่ 4.11 แสดงความถี่ ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา การจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	จำนวน (ความถี่)
1. ไม่มีการจัดทำตารางการปฏิบัติงาน แจ้งให้กับประชาชนทราบล่วงหน้า	1. ควรมีการจัดทำตารางการปฏิบัติงาน แจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้า	55
2. ไม่มีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษี	2. ควรมีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษี ไว้อย่างเหมาะสม	47
3. ข้อมูลการเปลี่ยนผู้ถือครองที่ดิน อาคาร ป้าย ไม่เป็นปัจจุบัน	3. ควรมีข้อมูลที่เปลี่ยนผู้ถือครองที่ดิน อาคาร ป้าย โดยขอความร่วมมือจาก เจ้าของทรัพย์สินที่เปลี่ยนแปลง และ จากสำนักงานที่ดินหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เพื่อความถูกต้องของข้อมูล	45
4. การให้บริการแก่ประชาชน ผู้เสียภาษีมีความล่าช้า	4. ควรมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชนผู้เสียภาษี	23
5. ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ทราบหลักเกณฑ์ระยะเวลาที่จะต้อง เสียภาษี	12

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ส่วนมากเห็นว่าไม่มีการจัดทำตารางการปฏิบัติงานแจ้งให้กับประชาชนทราบล่วงหน้า ดังนั้นควรมีการจัดทำตารางการปฏิบัติงานแจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้า (ความถี่ = 55) รองลงมาคือ เห็นว่าไม่มีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษี ดังนั้นควรมีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษีไว้อย่างเหมาะสม (ความถี่ = 47) และน้อยที่สุดเห็นว่าขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบหลักเกณฑ์ระยะเวลาที่จะต้องเสียภาษี (ความถี่ = 12)

ตารางที่ 4.12 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคลากร

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	จำนวน (ความถี่)
1. การขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษี ซึ่งมีไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่มีอยู่	1. ควรเพิ่มกรอบอัตรากำลังในส่วนบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีให้เพียงพอต่อการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี	58
2. ไม่มีกรมอบหมายงานให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนเวลาออกนอกพื้นที่	2. ควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหน่วยงาน เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้	54
3. เจ้าหน้าที่ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดเก็บภาษี	3. ควรมีการส่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อศึกษาหาความรู้และประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอ	30

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านบุคลากร ส่วนมากเห็นว่าจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับจัดเก็บรายได้มีน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นควรมีการจัดอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ให้เพียงพอกับปริมาณงานเนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย ซึ่งเป็นรายได้หลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บได้เอง (ความถี่ = 58) รองลงมาคือ เห็นว่าไม่มีกรมอบหมายงานให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนเวลาออกนอกพื้นที่ ดังนั้น ควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหน่วยงาน เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ (ความถี่ = 54) และน้อยที่สุดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดเก็บภาษี ดังนั้น ควรมีการส่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อศึกษาหาความรู้และประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอ (ความถี่ = 30)

ตารางที่ 4.13 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	จำนวน (ความถี่)
1. ขาดอุปกรณ์ด้านคอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษี	1. ควรให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ	56
2. เครื่องมือและเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ	2. เพื่อให้การบริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการ ควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ให้ทันสมัยมากขึ้น	44

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ส่วนมากเห็นว่าไม่มีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ ดังนั้น ควรให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ (ความถี่ = 56) และรองลงมาคือเห็นว่าเครื่องมือและเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้การบริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ให้ทันสมัยมากขึ้น (ความถี่ = 44)

ตารางที่ 4.14 แสดงความถี่ของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการตรวจสอบติดตาม

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	จำนวน (ความถี่)
1. ไม่มีการสรุปปัญหาในการจัดเก็บภาษีทุกปีแล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาปรับปรุงและแก้ไขปัญหา	1. ควรมีการสรุปปัญหาในการจัดเก็บภาษีทุกปีแล้วนำปัญหาเหล่านั้นมาปรับปรุงและแก้ไขปัญหา	56
2. ไม่มีการติดตามและประเมินผลการจัดเก็บภาษีทุกสิ้นปี	2. ควรมีการติดตามและประเมินผลการจัดเก็บรายได้ทุกสิ้นปี	28

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการตรวจสอบติดตาม ส่วนมากเห็นว่าไม่มีการสรุปประเด็นปัญหา แนวทางการแก้ไข และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนการปฏิบัติการในปีถัดไป ดังนั้นควรมีการวางแผนการดำเนินการและการรายงานผลการจัดเก็บภาษีให้กับหัวหน้าผู้รับผิดชอบโดยตรง เพื่อจะนำผลดังกล่าวมาสรุปจัดเตรียม ติดตามทวงถาม และการเตือนแก่ผู้ชำระภาษีเพื่อเป็นการลดการค้างชำระให้น้อยลงและหมดไปมากที่สุด (ความถี่ = 56) และรองลงมาคือ เห็นว่าไม่มีการติดตามและประเมินผลการจัดเก็บภาษีทุกสิ้นปี ดังนั้นควรมีการติดตามและประเมินผลการจัดเก็บรายได้ทุกสิ้นปี (ความถี่ = 28)

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการตรวจสอบติดตาม สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. สรุปการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

1.1.2 เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

1.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 68 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยนำประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 68 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดในการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นคำถามข้อมูลทั่วไปของ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตอนที่ 2 เป็นคำถามความเกี่ยวกับความเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กุมภาพันธ์-มีนาคม 2556 ด้วยการนำแบบสอบถามแจกให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี กรอกข้อมูลลงในแบบสอบถามแล้วขอรับกลับคืนด้วยตนเอง จำนวนทั้งสิ้น 68 ฉบับ และได้กลับคืนมาจำนวน 122 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.3 ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

เพศ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 และเป็นเพศชาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 77.90

อายุ ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมา มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดมีอายุ 20-30 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40

ระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 น้อยที่สุดมีระดับการศึกษา ปวช. จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 และไม่มีคนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย

ตำแหน่งงานในปัจจุบัน ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ ดำรงตำแหน่งต่างๆ ตำแหน่งละ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 82.30 รองลงมา เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 และน้อยที่สุดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นระยะ 6 ปีขึ้นไป จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 รองลงมาปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นระยะเวลา 4-5 ปี

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี พบว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.72$) และพิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ และด้านการตรวจสอบติดตาม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ผลการวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกตามรายด้าน พบว่า

1) ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น เห็นว่าโครงสร้างภาษีมีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ไม่มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถจัดเก็บได้ถูกต้องและเป็นธรรม ไม่มีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน มากที่สุด (ความถี่ = 64) รองลงมาคือ เห็นว่าโครงสร้างภาษีมีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ไม่มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถจัดเก็บได้ถูกต้องและเป็นธรรม ไม่มีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน (ความถี่ = 62) และน้อยที่สุดเห็นว่าระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นยังเอื้อต่อการหลบเลี่ยงภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ดังนั้น ควรมีการแก้กฎหมายเกี่ยวกับบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ได้ชำระภาษีให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง (ความถี่ = 60)

2) ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ส่วนมากเห็นว่ากฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรปรับปรุงระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับภาษีของท้องถิ่นให้ทันสมัยชัดเจน เพื่อที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีแนวทางปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

(ความถี่ = 64) และรองลงมาเห็นว่ากฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐบาลควรปรับปรุงระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับภาษีของท้องถิ่นให้ทันสมัยชัดเจน เพื่อที่จะทำให้ผู้ประกอบการมีแนวทางปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ความถี่ = 60)

3) ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ส่วนมากเห็นว่าไม่มีการจัดทำตารางการปฏิบัติงานแจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้า ดังนั้นควรมีการจัดทำตารางการปฏิบัติงานแจ้งให้ประชาชนทราบล่วงหน้า (ความถี่ = 55) รองลงมาคือ เห็นว่าไม่มีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษี ดังนั้นควรมีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษีไว้อย่างเหมาะสม (ความถี่ = 47) และน้อยที่สุดเห็นว่าขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบหลักเกณฑ์ระยะเวลาที่จะต้องเสียภาษี (ความถี่ = 12)

4) ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านบุคลากร ส่วนมากเห็นว่าจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับจัดเก็บรายได้มีน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นควรมีการจัดอัตราค่าจ้างของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ให้เพียงพอกับปริมาณงาน เนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย ซึ่งเป็นรายได้หลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บได้เอง (ความถี่ = 58) รองลงมาคือ เห็นว่าไม่มีการมอบหมายงานให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนเวลาออกนอกพื้นที่ ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหน่วยงาน เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ (ความถี่ = 54) และน้อยที่สุดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดเก็บภาษี ดังนั้น ควรมีการส่งเจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอ (ความถี่ = 30)

5) ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านสถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ ส่วนมากเห็นว่าไม่มีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ ดังนั้น ควรให้การสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ (ความถี่ = 56) และรองลงมาคือเห็นว่าเครื่องมือและเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้การบริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ให้ทันสมัยมากขึ้น (ความถี่ = 44)

6) ผู้ปฏิบัติหน้าที่จัดเก็บรายได้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการตรวจสอบติดตาม ส่วนมากเห็นว่าไม่มีการสรุปประเด็นปัญหา แนวทางการแก้ไข และข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำแผนการปฏิบัติการในปีถัดไป ดังนั้นควรมีการวางแผนการดำเนินการและการรายงานผลการจัดเก็บภาษีให้กับหัวหน้าผู้รับผิดชอบโดยตรง เพื่อจะนำผลดังกล่าวมาสรุปจัดเตรียม ติดตามทวงถาม และการเตือนแก่ผู้ชำระภาษีเพื่อเป็นการลดการค้างชำระ ให้น้อยลงและหมดไปมากที่สุด (ความถี่ = 56) และรองลงมาคือเห็นว่าไม่มีการติดตามและประเมินผลการจัดเก็บภาษีทุกสิ้นปี ดังนั้น ควรมีการติดตามและประเมินผลการจัดเก็บรายได้ทุกสิ้นปี (ความถี่ = 28)

2. อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย คือ

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เมื่อพิจารณาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อแยกรายด้าน อภิปรายได้ ดังนี้

2.1.1 ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ฐานภาษีบำรุงท้องที่กำหนดจากราคาปานกลางของที่ดินมีความไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างภาษีไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญฤดี โพธิ์อ่อง (2553: 31-32) ได้ศึกษาการบริหารการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเทศบาลตำบลหนองบัว อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า ปัญหาด้านนโยบายการบริหาร ขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ขาดการเร่งรัดการจัดเก็บและติดตามทวงถามผู้ที่ไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สิน พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ใช้บังคับเป็นเวลานานการกำหนดอัตราภาษีไม่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ค่อนข้างจะล้าสมัยเพราะประกาศใช้ตั้งแต่ปี 2475 โดยมีการแก้ไขน้อยมาก จึงมีความบกพร่องไม่ทันสมัยปรากฏอยู่ในกฎหมายและเป็นเหตุที่ทำให้ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ไม่เพียงพอต่อภาระหน้าที่ตามกฎหมาย และสอดคล้องกับแนวคิดของ ไกรยุทธ ชิริยานันท์ และคณะ (2537: 4-1- 4-16) ที่ได้กล่าวถึง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ในส่วนของภาษีบำรุงท้องที่มีราคาปานกลางของที่ดินไม่

ทันสมัย ไล่ไม่ทันมูลค่าของที่ดินที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในประเทศไทยเพราะความเจริญทางเศรษฐกิจ และความจริงจังในการจัดเก็บ โดยที่ภาษีบำรุงท้องที่จัดเก็บจากที่ดินซึ่งผู้เป็นเจ้าของส่วนใหญ่คือชาวนาชาวไร่ ภาพลักษณ์โดยทั่วไปก็คือชาวนาชาวไร่เป็นคนยากจน ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอในการเสียภาษี ความพยายามเก็บภาษีอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยสื่อความพยายามจัดเก็บภาษีจากคนยากจนกลุ่มนี้เป็นสำคัญ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ชาวไร่ชาวนาที่มีที่ดินครอบครองเป็นจำนวนมากที่อยู่ในข่ายเสียภาษีบำรุงท้องที่ จัดเป็นผู้มีฐานะดีที่สามารถเสียภาษีบำรุงท้องที่ได้

2.1.2 ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า วิธีการคำนวณภาษีแต่ละประเภทคำนวณตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ อย่างเป็นธรรม และเสมอภาค และกฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน อีกทั้งกฎหมายมีบทลงโทษผู้หลีกเลี่ยงการชำระภาษีท้องถิ่น ทั้งทางแพ่งและทางอาญามีบทลงโทษที่ยังไม่รุนแรงเพียงพอ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก แสดงให้เห็นว่า ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นยังเอื้อต่อการหลบเลี่ยงภาษีของประชาชน อาจเป็นเพราะกฎหมายยังมีช่องทางให้หลีกเลี่ยงได้ อาจเกิดจากกฎหมายมีบทลงโทษผู้หลีกเลี่ยงการชำระภาษีท้องถิ่นยังไม่รุนแรงเพียงพอ ซึ่งสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมปกครองและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2543: 110-112) กล่าวถึง ปัญหาการดำเนินคดีกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี ซึ่งปัญหาการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินประการหนึ่งก็คือ การกำหนดบทลงโทษไว้ต่ำมาก เนื่องจากเป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 และแม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2543 แต่ยังไม่พบบทลงโทษที่เด็ดขาด จึงทำให้กฎหมายขาดสภาพการบังคับโดยปริยาย

2.1.3 ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน ทำให้การสืบค้นง่าย สะดวก และรวดเร็ว อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย แสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินไม่มากเท่าที่ควร ทำให้การตรวจสอบยังไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา รุ่งทรานนท์ (2554: 80) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเทศบาลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เทศบาลหางดง มีการดำเนินงานตามกระบวนการขั้นตอนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดเก็บภาษีที่ทะลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลทันสมัยเป็นปัจจุบัน ทำให้การจัดการข้อมูลดังกล่าวให้มีความทันสมัยครอบคลุมเป็นปัจจุบันและสามารถสืบค้นได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้จัดเก็บได้อย่างถูกต้องครบถ้วน มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

อย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เสียหายยอมรับและยินดีเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการเสียหายให้กับท้องถิ่น เป็นเลิศในด้านการจัดเก็บภาษี มีการจัดเก็บด้วยความถูกต้อง ครบถ้วน ยุติธรรมทุกราย บนพื้นฐานความจริง ส่งผลให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วนมากที่สุด

2.1.4 ด้านบุคลากร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า บุคลากรด้านการจัดเก็บภาษีของ อบต. มีจำนวนเพียงพอต่องานและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ยังมีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวภา วงศ์ประชา (2553: 63) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าปอแดง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร เห็นว่า จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับจัดเก็บรายได้มีน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมาย คิดเป็นร้อยละ 89.1 ควรมีการจัดอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ให้เพียงพอกับปริมาณงาน เนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย ซึ่งเป็นรายได้หลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าปอแดง จัดเก็บได้เอง นอกจากนี้ควรส่งเจ้าหน้าที่ไปฝึกอบรมในการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บรายได้ โดยเฉพาะไปฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ในวิธีการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินแก่เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ นอกจากนี้ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานด้านจัดเก็บรายได้

2.1.5 ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า วัสดุสำนักงาน เครื่องเขียน แบบพิมพ์ มีเพียงพอต่อการบริการประชาชน รองลงมาคือ มีการจัดเตรียมสถานที่สำหรับผู้เสียหายบริเวณที่นั่งรับรองประชาชนที่มาติดต่อชำระ ภาษีอย่างเพียงพอและสะดวกสบาย และเครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์มีปริมาณเพียงพอต่อการให้บริการประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว แสดงให้เห็นว่าการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้สามารถอำนวยความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง สถานที่ที่มีความสะดวกสบาย จะมีส่วนจูงใจให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่กล่าวไว้ข้างต้น เป็นเหตุทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการ หรือเพื่อตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายที่ตนต้องการ แปลความว่า ปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร ทำให้ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของรสสุคนธ์ ฟองมูล (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลในของส่วนบุคลากรผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่จะทำการปรับปรุงแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเมื่อมีเวลาว่าง และใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดเก็บภาษีในด้านของข้อมูลและการรายงานผลการ

จัดเก็บต่างๆ ก่อนที่จะมีการดำเนินการจัดเก็บภาษีแต่ละปีได้และสอดคล้องกับแนวคิดของ ราณี อธิษัชกุล (2541: 21-24) ได้กล่าวเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีปัจจัยสำคัญ ประกอบด้วย การพัฒนาระบบบริหารของหน่วยงานที่จัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษี ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ เช่น การพัฒนาการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในกรม ที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ การตรวจสอบข้อมูล การเร่งรัดการจัดเก็บภาษี เป็นต้น การพัฒนาระบบสารสนเทศในการจัดเก็บ ภาษี การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการปฏิบัติงานจะช่วยให้การจัดเก็บภาษีมีความสะดวก รวดเร็ว ถูกต้องหรือมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่จะต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ประกอบกับกับบุคลากรผู้มีความเข้าใจระบบอย่างแท้จริง

2.1.6 ด้านการตรวจสอบติดตาม พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีเพียงข้อเดียวที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการรายงานผลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นและลูกหนี้ค้างเป็นประจำทุกเดือน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง แสดงให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังให้ความสำคัญต่อการรายงานผลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นและลูกหนี้ค้างเป็นประจำทุกเดือนไม่มากเท่าที่ควร ทำให้การตรวจสอบ ยังไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งยังไม่สามารถดำเนินการรายงานผลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นและลูกหนี้ค้างเป็นประจำทุกเดือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการขาดแคลนบุคลากร ด้านการจัดเก็บภาษี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจริยา ทับรอด (2553: บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดเก็บ รายได้ในมุมมองของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลบางแก้ว อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง พบว่า ในด้านการพัฒนาฐานข้อมูลภาษีท้องถิ่นของเทศบาลในปัจจุบันยังไม่ได้มีการพัฒนาเท่าที่ควรต้องมีการปรับปรุงอีก ทั้งนี้เพราะการขาดงบประมาณในการดำเนินการ อีกทั้งยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และ ทักษะในเรื่องฐานข้อมูลภาษีท้องถิ่นโดยตรง ด้วยเหตุนี้เทศบาลต้องสรรหาบุคลากรเข้ามาทำหน้าที่ รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพื่อให้เทศบาลเกิดความ คล่องตัว และเกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีและในขณะเดียวกันต้องมีการพัฒนาบุคลากร และ จัดหาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ควบคู่ไปด้วย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ มีดังนี้

3.1.1 องค์การบริหารส่วนตำบล ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น และรักษามาตรฐานการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรที่มีหน้าที่จัดเก็บรายได้ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการต่างๆ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษี รวมทั้งเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากร

3.1.2 รัฐบาลควรมีการปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้เป็นระบบ สามารถจัดเก็บได้ถูกต้องและเป็นธรรม ไม่มีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน และมีการปรับปรุงอัตราการจัดเก็บภาษีให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติงานและอัตราภาษีที่จัดเก็บให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของปัจจุบัน

3.1.3 องค์การบริหารส่วนตำบล ควรให้มีการจัดประชุมให้ความรู้และชี้แจงให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีต่างๆ ให้กับประชาชนผู้เสียภาษีในวันประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน หรือตามโอกาสที่เหมาะสม เพื่อเป็นช่องทางให้ประชาชนผู้เสียภาษีได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถามเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือการใช้จ่ายเงินภาษี เพื่อสร้างความร่วมมือและความเข้าใจร่วมกัน

3.1.4 องค์การบริหารส่วนตำบล ควรให้มีการดำเนินการสำรวจรายการทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายที่เสียภาษีให้ครบถ้วนก่อนปีที่จะดำเนินการจัดเก็บภาษี และแจ้งให้เจ้าของทรัพย์สินยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี รวมทั้งแจ้งการประเมินภาษี การรับชำระภาษี การแจ้งเตือนให้ชำระภาษี การติดตามเร่งรัดภาษี และการบังคับจัดเก็บภาษี โดยดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

3.1.5 องค์การบริหารส่วนตำบล ควรให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลทันสมัยเป็นปัจจุบัน ทำให้การจัดการข้อมูลดังกล่าวให้มีความทันสมัยครอบคลุมเป็นปัจจุบันและสามารถสืบค้นได้อย่างเป็นระบบ และการนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดเก็บ ในการตรวจสอบ การติดตามและเร่งรัดการจัดเก็บเพื่อสามารถทำให้การจัดเก็บที่ถูกต้องรวดเร็ว ตรงตามเป้าหมาย

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป มีดังนี้

3.2.1 ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นต่อการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

3.2.2 ควรมีการศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่อื่น และเพิ่มเติมในส่วนของผู้ให้ข้อมูล โดยแยกเป็น ส่วนของผู้บริหาร ส่วนของผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ และผู้รับบริการ

3.2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรภัทร์ อาสาภูธร (2554) “ความพึงพอใจของประชาชนในเทศบาลต่อการดำเนินการบำบัดน้ำเสียของโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ย จังหวัดเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กรมการปกครอง (2545) *ประมวลกฎหมายรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* ส่วนพัฒนา รายได้ท้องถิ่น สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาธิตศึกษาดินแดน
- กรมการปกครอง (2545) เอกสารประกอบการอบรม การจัดเก็บรายได้และค่าธรรมเนียมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนพัฒนารายได้ท้องถิ่น สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อสาธิตศึกษาดินแดน
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (2547) *พระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรงพิมพ์ประสานมิตร จำกัด
- กฤษฎีกา, สำนักงานคณะกรรมการ (2546) *พระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546* กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา
- กองบรรณาธิการ สำนักพิมพ์ธรรมนิติ (2533) *ประมวลกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย* กรุงเทพมหานคร: ธรรมนิติ
- การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการ (2546) *พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543* กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2541) *การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย* พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- โกวิท พวงงาม (2550) *การปกครองท้องถิ่นไทย* กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท
- ไกรยุทธ ชิริคิยานันท์ และคณะ (2537) *รายงานการวิจัย เรื่องแนวทางการปรับปรุงการจัดเก็บภาษี และการจัดหารายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*

- จริยา ทับรอด (2553) “การจัดเก็บรายได้ในมุมมองของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลบางแก้ว
อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง” รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- จรรยา ศรี ชายหาด และคณะ (2545) *รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานวิจัยฉบับ
สมบูรณ์ โครงการที่ 2* กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- จรัส จิตรตันอนันต์ (2548) “การศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- จุฬาลักษณ์ ตุงคำ (2553) “แนวทางการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง” วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- บุญฤดี โพธิ์อ่อง (2553) “การบริหารการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเทศบาลตำบลหนองบัว
อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” รายงานการศึกษาอิสระปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (2534) *พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2534*
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์นิติเวช
- มูลนิธิส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2542) *พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ
กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น
- ยุวภา วงศ์ประชา (2553) “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าปอแดง
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร” รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- รสสุคนธ์ ฟองมูล (2551) “แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน” รายงานการศึกษาอิสระปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครอง
ท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- รัตนา รุ่งตรานนท์ (2554) “การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเทศบาลหางดง อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่” รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542* กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
- ราณี อธิชัยกุล (2541) ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดเก็บภาษี ในเอกสารการสอนชุดวิชา ระบบ สารสนเทศทางการบัญชี หน่วยที่ 7-1 นนทบุรี มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช
- วรรณิภา บุญชู (2554) “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัย ราชภัฏกำแพงเพชร
- วันทนีย์ อินทร์ศรี (2550) “การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี” รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครอง ท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วีระศักดิ์ เกรือเทพ (2548) การบริหารภาษีอากรและรายได้ของรัฐ หลักการและแนวปฏิบัติ สำหรับนักรัฐประศาสนศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: โครงการผลิตตำราและเอกสาร การสอน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____ (2550) *คู่มือการเสริมสร้างสุขภาพทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* กรุงเทพมหานคร: ส เจริญการพิมพ์
- ศุภลักษณ์ พิณีจิวาดล (2542) *คำอธิบายกฎหมายการคลังและภาษีอากร ภาคทฤษฎีและหลักฐาน กฎหมายภาษีอากร* กรุงเทพมหานคร: วิญญูชนสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- ศุภวัฒน์ ปภัสสรกาญจน์ (2545) *แนวคิดและกระบวนการบริหารงานคลังและงบประมาณ* กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- สมาน รังสิโยกฤษฎ์ (2543) *การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย* กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ (1991)
- สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมปกครอง และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (2543) *คู่มือการฝึกอบรมด้านการเงินการคลังท้องถิ่น: ตามโครงการ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานการเงินการคลังท้องถิ่นภายใต้มาตรการเพิ่มการใช้ จ่ายภาครัฐ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2542* กรุงเทพมหานคร: อาสารักษาดินแดน

อรรถพล กันทะเนตร (2553) “การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอขามเฒ่า
ลี้ภัยบุรี จังหวัดกำแพงเพชร” รายงานการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อรัญ ธรรมโน (2518) *ความรู้ทั่วไปทางการคลัง* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิชิต

อัญชลี สุวรรณภู (2554) “การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลระเว อำเภอพิบูลมังสาหาร
จังหวัดอุบลราชธานี” รายงานการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ – สกุล
วุฒิการศึกษา	คุณกุลนิษฐ์ คาเชิงเขา
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองคลัง
องค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี
จังหวัดราชบุรี
2. ชื่อ – สกุล
วุฒิการศึกษา	คุณนฤมล พรหมสาขา ณ สกลนคร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองคลัง
องค์การบริหารส่วนตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง
จังหวัดราชบุรี
3. ชื่อ – สกุล
วุฒิการศึกษา	คุณสกวเดือน ยอดธรรม
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองคลัง
เทศบาลตำบลวัดเพลง อำเภอวัดเพลง
จังหวัดราชบุรี

ภาคผนวก ข
การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			$\sum X$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น						
1	+1	+1	+1	3	1	
2	+1	+1	+1	3	1	
3	+1	+1	+1	3	1	
4	+1	+1	+1	3	1	
5	+1	+1	+1	3	1	
ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ						
6	+1	+1	+1	3	1	
7	+1	+1	+1	3	1	
8	+1	+1	+1	3	1	
9	+1	0	+1	2	0.67	
10	+1	+1	+1	3	1	
11	+1	+1	+1	3	1	
ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น						
12	+1	+1	+1	3	1	
13	+1	+1	+1	3	1	
14	+1	+1	+1	3	1	
15	+1	+1	+1	3	1	
16	+1	+1	+1	3	1	
17	+1	+1	+1	3	1	
ด้านบุคลากร						
18	+1	+1	+1	3	1	
19	+1	+1	+1	3	1	
20	+1	+1	+1	3	1	
21	+1	+1	+1	3	1	

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			$\sum X$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์						
22	+1	+1	+1	3	1	
23	+1	+1	+1	3	1	
24	+1	+1	+1	3	1	
25	+1	+1	+1	3	1	
26	+1	+1	+1	3	1	
ด้านการตรวจสอบติดตาม						
27	+1	+1	+1	3	1	
28	+1	+1	+1	3	1	
29	+1	0	+1	2	0.67	
30	+1	+1	+1	3	1	
31	+1	+1	0	2	0.67	
32	+1	+1	+1	3	1	
รวม	32	30	31	93	31.01	0.97

ภาคผนวก ค

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-Total Statistics

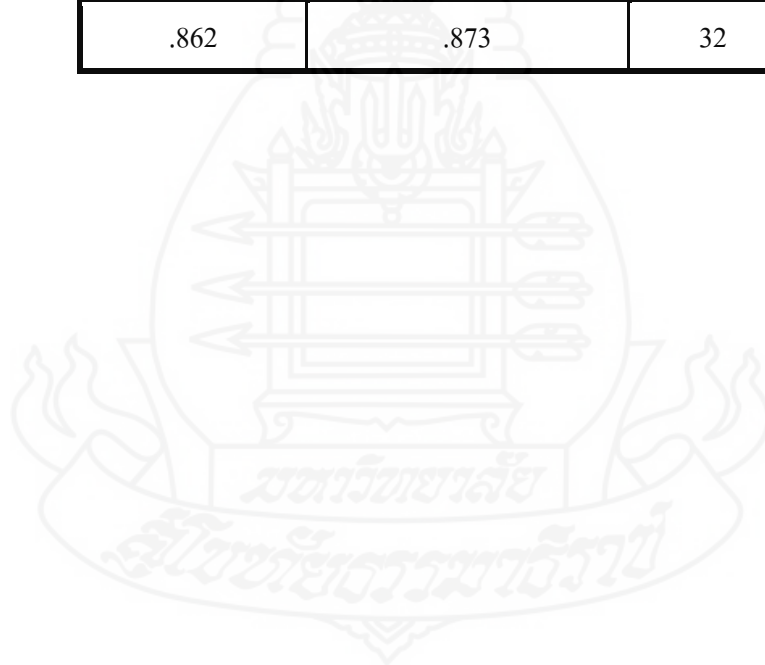
ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	122.57	82.806	.043	.867
2	122.37	83.344	.017	.867
3	122.60	79.283	.349	.858
4	122.70	75.183	.611	.851
5	122.57	71.978	.604	.850
6	122.07	81.651	.154	.863
7	122.63	77.482	.489	.855
8	122.60	74.110	.652	.849
9	122.57	79.633	.258	.861
10	122.77	79.495	.238	.863
11	123.17	79.868	.265	.861
12	122.57	82.737	.079	.864
13	122.23	79.426	.479	.856
14	122.30	79.045	.493	.855
15	122.37	77.413	.650	.852
16	123.10	74.921	.398	.859
17	122.43	76.323	.617	.851
18	122.73	79.306	.475	.856
19	122.60	80.179	.390	.858
20	122.63	79.344	.539	.855
21	122.50	79.293	.510	.855
22	122.63	82.102	.199	.861
23	122.63	82.033	.173	.862
24	122.43	83.495	.027	.864
25	122.33	83.126	.065	.864
26	122.33	80.161	.598	.856
27	122.30	79.459	.448	.856
28	122.60	76.386	.553	.853
29	122.33	78.575	.678	.853
30	122.30	77.803	.558	.854
31	122.40	78.455	.412	.857
32	122.10	78.921	.554	.855

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.862	.873	32

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี นอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาแล้วยังสามารถนำผลจากการศึกษาใช้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพ และสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้มาชำระภาษี ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามครบถ้วนเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางอำพร ฝอยทอง

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับรายละเอียดส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

- () 1. ชาย () 2. หญิง

2. อายุ

- () 1. 20-30 ปี () 2. 31-40 ปี
() 3. 41-50 ปี () 4. 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- () 1. มัธยมศึกษาตอนปลาย () 2. ปวช.
() 3. ปวส./ปวท. หรือ อนุปริญญา () 4.ปริญญาตรี
() 5. สูงกว่าปริญญาตรี

4. ตำแหน่งงานในปัจจุบัน

- () 1. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล () 2. หัวหน้าส่วนการคลัง
() 3. เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ () 4. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้

5. ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล

- () 1. ขนาดเล็ก () 2. ขนาดกลาง
() 3. ขนาดใหญ่

6. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

- () 1. ต่ำกว่า 1 ปี () 2. 1-3 ปี
() 3. 4-5 ปี () 4. 6 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลือกให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
เพียง 1 ช่อง

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น						
1	อัตรากำไรบำรุงท้องที่ และอัตรากำไรป้าย จัดเก็บในอัตรากำไรต่ำมาก ทำให้จัดเก็บภาษี ได้จำนวนน้อย ไม่พอต่อรายจ่ายในการ จัดเก็บภาษี					
2	ฐานภาษีบำรุงท้องที่ กำหนดจากราคา ปานกลางของที่ดิน มีความไม่เหมาะสม กับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป					
3	ฐานภาษีโรงเรือนและที่ดิน กำหนดจาก ค่ารายปีของทรัพย์สินในอัตราร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่กฎหมายกำหนด ช่วยลดปัญหาการใช้ ดุลพินิจของเจ้าพนักงาน					
4	หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้ถูกกำหนดไว้ชัดเจน และเป็นบรรทัด ฐานในการปฏิบัติ					
5	การดำเนินคดีกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี หรือ ผู้ไม่ชำระภาษีเป็นไปโดยเคร่งครัด และ เสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ						
6	กฎหมายภาษีท้องถิ่นที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน					
7	วิธีการคำนวณภาษีแต่ละประเภทคำนวณตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอย่างเป็นธรรม และเสมอภาค					
8	กฎหมาย ระเบียบและคำสั่งในการปฏิบัติงานด้านจัดเก็บภาษี มีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน					
9	ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นเอื้อต่อการหลบเลี่ยงภาษีของผู้เสียภาษี					
10	กฎหมายมีบทลงโทษผู้หลีกเลี่ยงการชำระภาษีท้องถิ่น ทั้งทางแพ่งและทางอาญามีบทลงโทษที่ยังไม่รุนแรงเพียงพอ					
11	มีวิธีการจัดการกับผู้หลีกเลี่ยงภาษี หรือผู้ไม่ชำระภาษีโดยการใช้มาตรการทางด้านกฎหมายบังคับอย่างเป็นธรรม และเสมอภาค					
ด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น						
12	มีการวางแผนปฏิบัติงานการจัดเก็บภาษีประจำปี					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
13	มีการประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีและระยะเวลาการชำระภาษีแต่ละประเภทอย่างทั่วถึง					
14	มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอน วิธีการชำระภาษีให้แก่ประชาชนทราบ					
15	มีการปรับลดระยะเวลาในการให้บริการชำระภาษีลง					
16	มีการปรับปรุงข้อมูลแผนที่ภาษี และทะเบียนทรัพย์สินให้เป็นปัจจุบัน ทำให้การสืบค้นง่าย สะดวก และรวดเร็ว					
17	มีการแบ่งแยกงานและหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการจัดเก็บภาษีไว้อย่างเหมาะสม					
ด้านบุคลากร						
18	บุคลากรด้านการจัดเก็บภาษี ของ อบต. มีจำนวนเพียงพอต่องานและภารกิจที่ได้รับมอบหมาย					
19	เจ้าหน้าที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดเก็บภาษี					
20	ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีได้รับการส่งเสริมและพัฒนา โดยการเข้ารับการฝึกอบรมในด้านระเบียบกฎหมายอยู่เสมอ					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
21	ปริมาณงานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสม สามารถปฏิบัติงานได้ตามกำหนดเวลา					
ด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์						
22	สภาพภูมิทัศน์ของ อบต. มีความสวยงาม และมีความพร้อมในการให้บริการแก่ประชาชนที่มาชำระภาษี					
23	สถานที่ตั้งของ อบต. มีระยะไม่ไกลจากบริเวณแหล่งชุมชนของพื้นที่					
24	วัสดุสำนักงาน เครื่องเขียน แบบพิมพ์ มีเพียงพอต่อการบริการประชาชน					
25	เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ มีปริมาณเพียงพอต่อการให้บริการประชาชน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว					
26	มีการจัดเตรียมสถานที่สำหรับผู้เสียภาษี บริเวณที่นั่งรับรองประชาชนที่มาติดต่อชำระภาษี อย่างเพียงพอและสะดวกสบาย					
ด้านการตรวจสอบติดตาม						
27	มีการตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมินภาษีกับทะเบียนทรัพย์สินของผู้ชำระภาษี					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
28	มีการรายงานผลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น และลูกหนี้ค้างค้ำเป็นประจำทุกเดือน					
29	ควบคุมการปฏิบัติงานโดยการเปรียบเทียบประมาณการรายรับกับรายได้ที่ได้รับจริง					
30	มีการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น ให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานที่วางไว้					
31	มีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการยื่นแบบ					
32	มีการติดตามผู้ชำระภาษีให้เป็นไปตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้					

**ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบล**

คำชี้แจง โปรดเขียนปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
ขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านโครงสร้างภาษีท้องถิ่น

.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

3. ปัญหาและอุปสรรคด้านกระบวนการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น

.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

4. ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

5. ปัญหาและอุปสรรคด้านสถานที่ และวัสดุ อุปกรณ์.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

6. ปัญหาและอุปสรรคด้านการตรวจสอบติดตาม.....

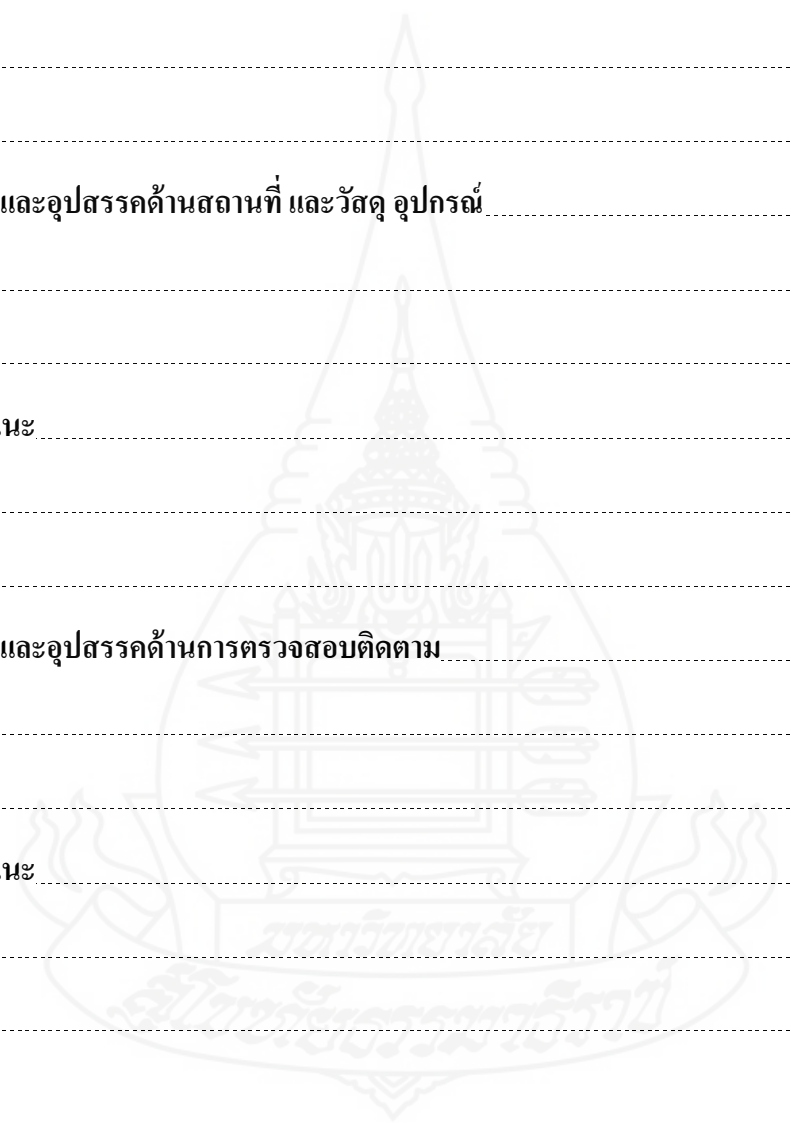
.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางอำพร ฝอยทอง
วัน เดือน ปีเกิด	17 สิงหาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี
ประวัติการศึกษา	บธ.บ. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2551
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี
ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานพัสดุ สังกัด กองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลคูบัว

